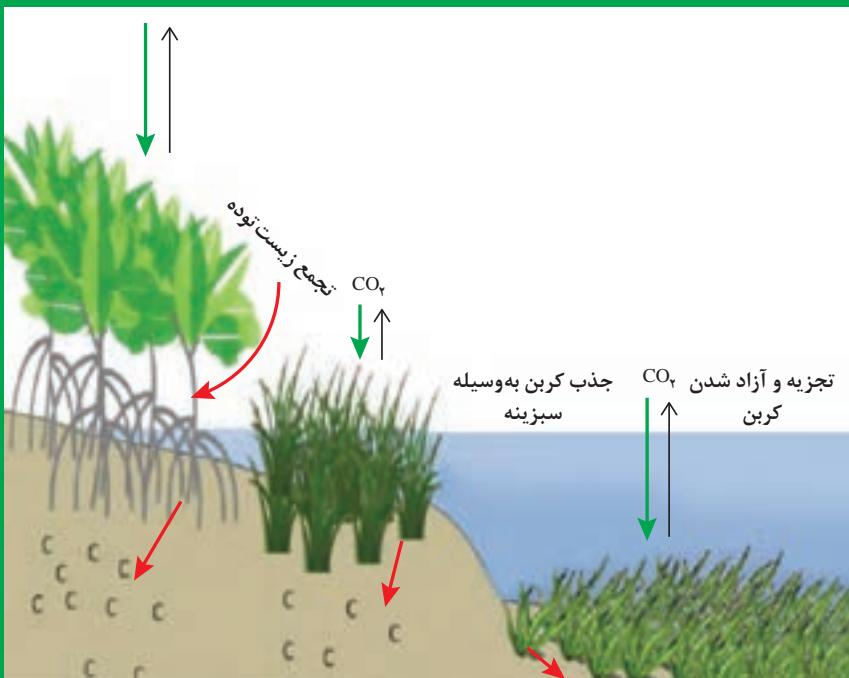

پودمان ۳

فتوسنترز و تنفس گیاهان

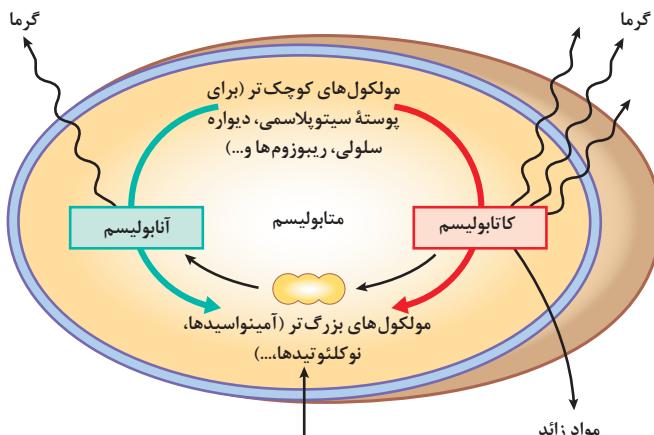
آیا می دانید که:

- گیاهان اولین موجوداتی هستند که فرایند غذاسازی را انجام می دهند.
- از شروع غذاسازی توسط گیاهان تا ذخیره شدن آن مراحل مختلف وجود دارد.
- همه غذای تولید شده توسط گیاه در انداز ذخیره ای تجمع نمی یابد.
- تمام مواد ذخیره ای به دانه (بذر) منتقل می شود.

واحد یادگیری ۱

تحلیل فتوسنتر گیاهان

سوخت و ساز (متابولیسم)

شکل ۱- سوخت و ساز موجودات زنده

یکی از ویژگی‌های دستگاه‌های حیاتی موجودات زنده به ویژه گیاهان و جانوران (تک‌سلولی و پرسلولی) توان سوخت و ساز است که اصطلاحاً متابولیسم گفته می‌شود. در سوخت و ساز دو گروه فرایند مورد بررسی قرار می‌گیرند: فرایندهای فراگشت (آنابولیسمی) و فرایندهای فروگشت (کاتابولیسمی) (شکل ۱).

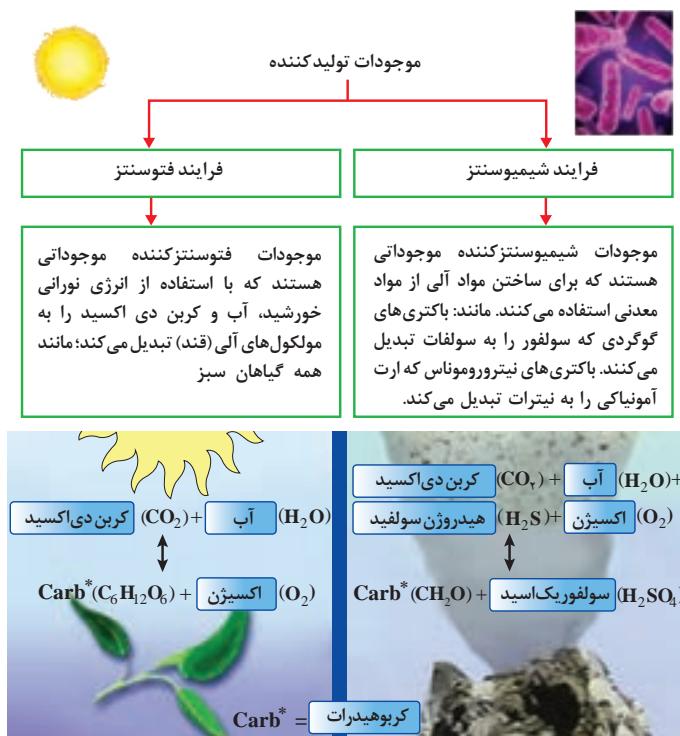
فرایندهای فراگشت (آنابولیسمی)

این فرایندها انرژی خواه هستند. در جریان این فرایندها، مولکول‌های کوچک به مولکول‌های درشت آلی تبدیل می‌شوند. فرایندهای آنابولیسمی شامل فتوسنتر و شیمیوسنتر می‌باشند که در تولید کنندگانی مانند گیاهان سبز، جلبک‌ها و برخی باکتری‌ها انجام می‌شود.

فوتوسنتر عبارت است از پدیده‌ای که گیاهان سبز در حضور نور و کربن دی‌اکسید، مواد قندی می‌سازند و اکسیژن را به محیط پس می‌دهند.

شیمیوسنتر یکی از راههای غذاسازی در جاندارانی غیر از گیاهان سبز می‌باشد، که در مقایسه با فتوسنتر از اهمیت کمتری برخوردار است.

در این فرایندها، پیش‌سازهای ساده و

کوچک برای ساختن مولکول‌های بزرگ‌تر و پیچیده‌تر، نظیر لیپیدها، پلی‌ساقاریدها، پروتئین‌ها و اسیدهای نوکلئیک مورد استفاده قرار می‌گیرند. تمامی واکنش‌های آنابولیک نیاز به مصرف انرژی دارند.

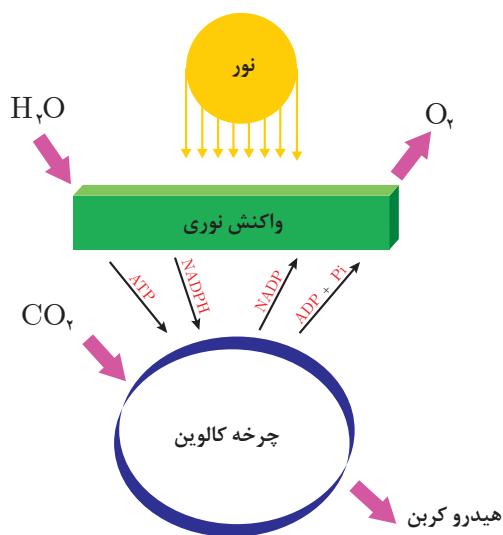
فرایندهای فروگشت (کاتابولیسمی)

پدیده‌هایی هستند که در جریان آن موجودات زنده مولکول‌های درشت آلی (کربوهیدرات‌ها، پروتئین‌ها و لیپیدها) را تجزیه کرده و به مولکول‌های کوچک تبدیل می‌کنند و انرژی آزاد می‌شود که این انرژی در جریان فرایندهای آنابولیسمی مود استفاده قرار می‌گیرد. مهم‌ترین فرایندهای کاتابولیسمی عبارت‌اند از: تنفس و تخمیر.

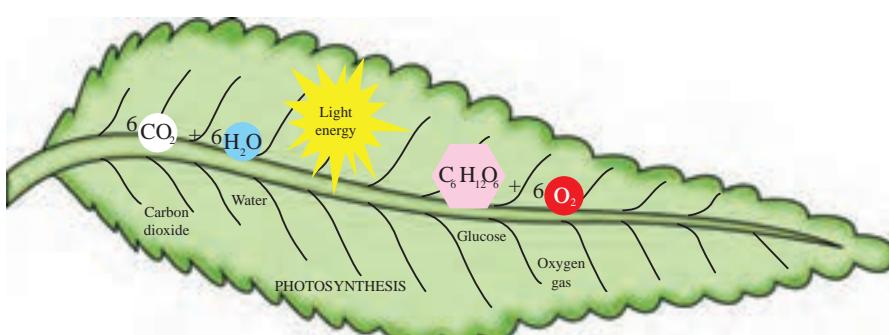
فتوسنتز

خورشید تنها تأمین‌کننده انرژی زمین محسوب می‌شود. فتوسنتز منبع اولیه انرژی برای بشر و بستری برای تولید غذا، پوشاسک، علوفه و سایر نیازهای انسان می‌باشد، بنابراین فتوسنتز تنها فرایند زیستی مهمی است که می‌تواند از این انرژی بهره‌برداری نماید.

فتوسنتز از نظر لغوی به معنی ساختن با استفاده از نور است. موجودات فتوسنتزکننده از انرژی خورشیدی در ساخت ترکیبات کربنی که واکنش‌هایی نیازمند انرژی هستند، استفاده می‌کنند. انرژی ذخیره شده در کربوهیدرات‌ها سپس برای تأمین انرژی و فرایندهای سلولی گیاه و همچنین به عنوان منبع انرژی برای تمامی موجودات زنده مورد استفاده قرار می‌گیرد. فتوسنتز در گیاهان سبز، جلبک‌ها و باکتری‌های فتوسنتزکننده نیز صورت می‌گیرد. محل انجام فتوسنتز در سلول‌های گیاهی و جلبک‌ها در کلروپلاست و در باکتری‌های فتوسنتزکننده، غشای سلولی است. در این پومن به فتوسنتز در گیاهان سبز پرداخته می‌شود.

شکل ۲- فتوسنتز در گیاهان سبز

برگ

برگ و ساقه هر دو از مریستم مشترکی به نام «مریستم انتهایی نوک ساقه» به وجود می‌آیند. برگ گیاهان دارای بیشترین مقدار سبزینه یا کلروفیل هستند.

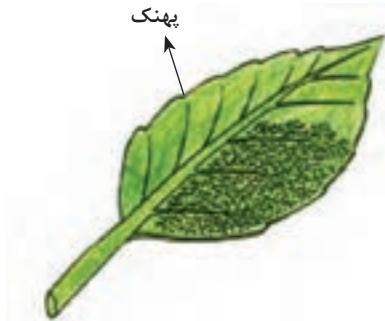
پژوهش

وظایف برگ در گیاه را از منابع معتبر جستجو کنید و نتیجه پژوهش خود را در کلاس ارائه دهید.

برگ

اجزای تشکیل‌دهنده برگ: برگ از پهنهک و دمبرگ تشکیل شده است. پهنهک صفحه مسطحی است و رگبرگ‌ها ادامه دمبرگ بوده و در سطح زیرین برگ مشخص تر هستند. دمبرگ میله کوتاهی است که پهنهک را در محل گره به ساقه متصل می‌کند. قاعده برگ گاهی به صورت غلاف یا نیام گسترش می‌یابد. ضمایمی به نام گوشوارک و زبانک هم در برخی گونه‌ها دیده می‌شود.

شکل ۳- ساختار بیرونی برگ

فعالیت

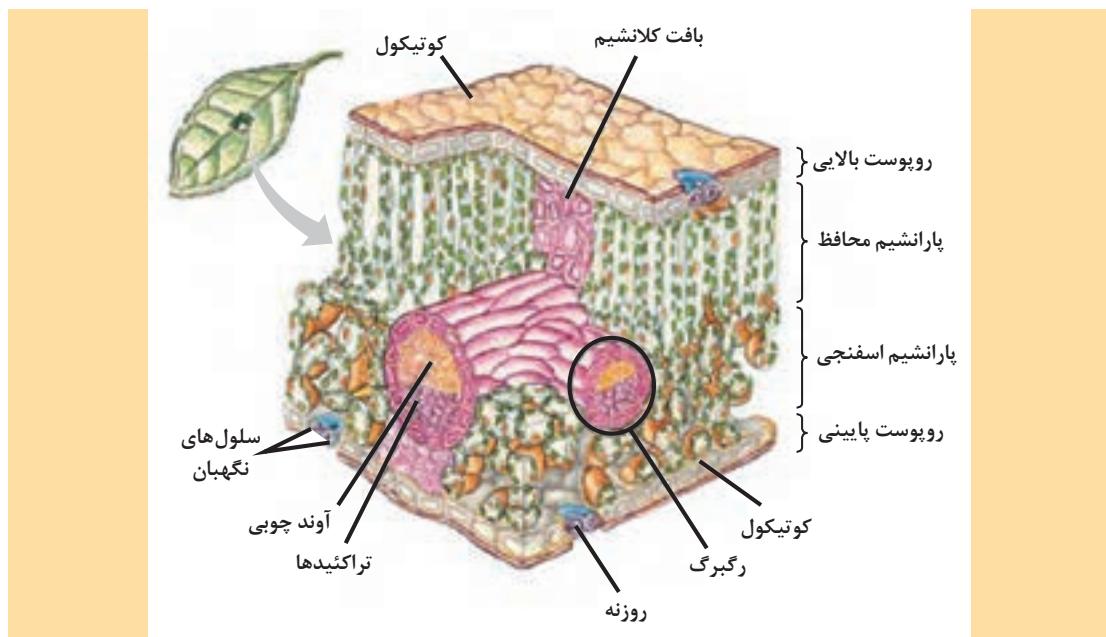

- برگ‌ها از نظر ظاهری چند نوع‌اند؟ برگ چند گیاه زراعی را بررسی و مقایسه کنید؟
- با تهیه برش عرضی برگ قسمت‌های مختلف آن را در زیر میکروسکوپ مشاهده کنید؟

ساختمان برگ: در برش عرضی پهنهک سه نوع بافت شامل اپیدرم بالایی، اپیدرم زیرین و مزوویل دیده می‌شود.

روپوست (اپیدرم): لایه روپوست تمامی سطح برگ را می‌پوشاند و به روپوست شاخه‌ای که برگ بر روی آن واقع شده متصل می‌شود. دو روپوست زیرین و زیرین (بالایی) سطوح بالا و پایین برگ را می‌پوشانند. سلول‌های روپوست خاستگاه انواع کرک‌ها و روزن‌ها هستند.

میانبرگ (مزوویل): میانبرگ به پارانشیمی که بین روپوست زیرین و زیرین وجود دارد گفته می‌شود. یاخته‌های میانبرگ حتی پس از بلوغ دارای هسته و دیواره نازک هستند. در میانبرگ بیشتر برگ‌ها دو نوع پارانشیم نرده‌ای و اسفنجی وجود دارد. سلول‌های پارانشیم نرده‌ای سلول‌هایی نرده‌ای، دراز و باریک و سلول‌های پارانشیم اسفنجی به طور معمول کروی و حفره‌ای شکل هستند. سلول‌های پارانشیم نرده‌ای زیر اپیدرم زیرین قرار گرفته‌اند و زیر آنها سلول‌های پارانشیم اسفنجی قرار می‌گیرند. در تک‌لپه‌ای‌ها میانبرگ بیشتر از سلول‌های پارانشیم اسفنجی تشکیل شده است. (شکل ۴)

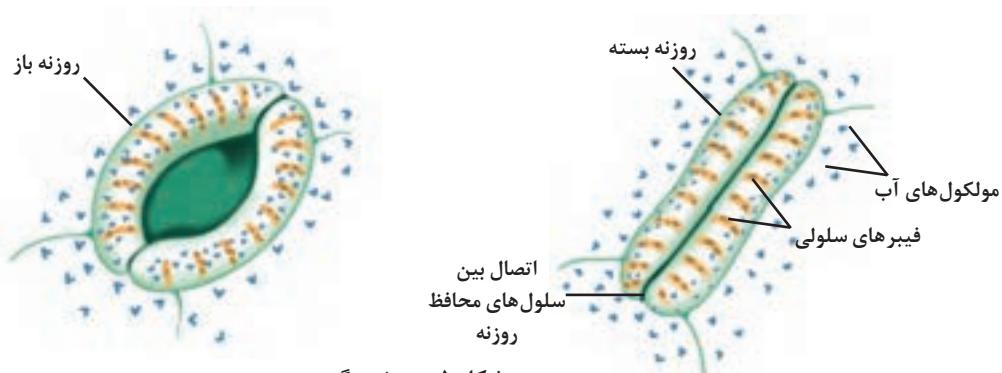
شکل ۴- میانبرگ یا مزوپیل

رگبرگ‌ها یا دستجات آوندی

دسته‌های آوندهای چوبی و آبکشی، رگبرگ‌های برگ را به وجود می‌آورند. هر دسته آوندی به وسیله غلاف آوندی احاطه می‌شوند. رگبرگ‌ها در واقع ادامه رشته‌های آوندهای چوبی و آبکشی دمبرگ هستند که شبکه گستردۀ‌ای را در میانبرگ تشکیل می‌دهند. رگبرگ‌های اصلی غالباً در سطح پهنه‌ک برجسته‌اند و همان تشکیلات دمبرگ در آنها دیده می‌شود بنابراین دمبرگ و نیام ساختاری مشابه پهنه‌ک برگ دارند.

روزنه‌ها

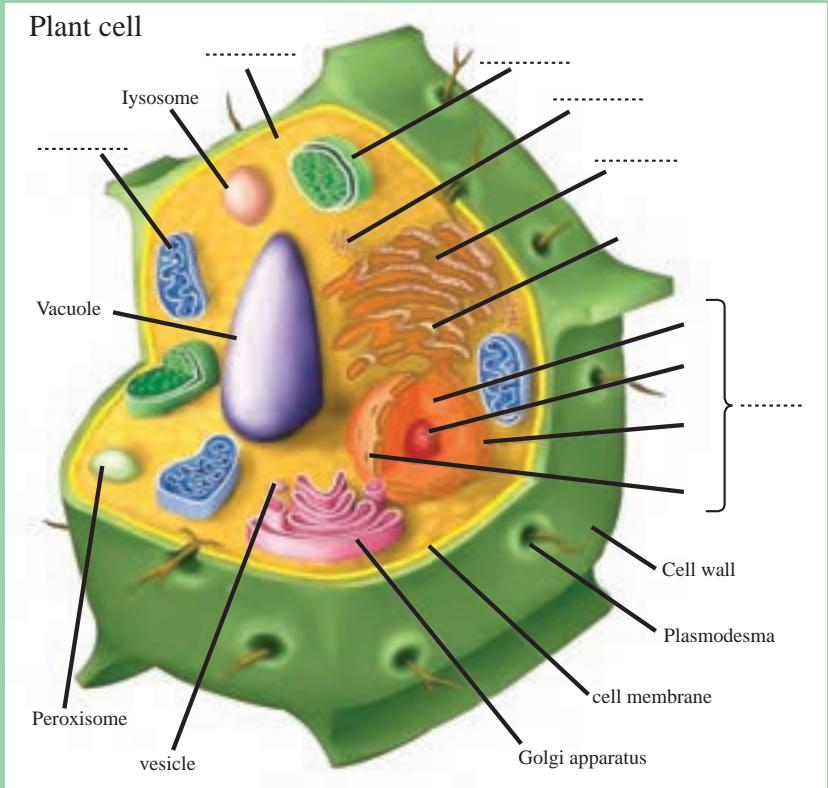
روزنه‌ها در سطح زبرین و زیرین برگ برای تبادل گازهای دی اکسید کربن و اکسیژن (پدیده فتوسنتز) و بخار آب می‌باشند.

شکل ۵- روزنه برگ

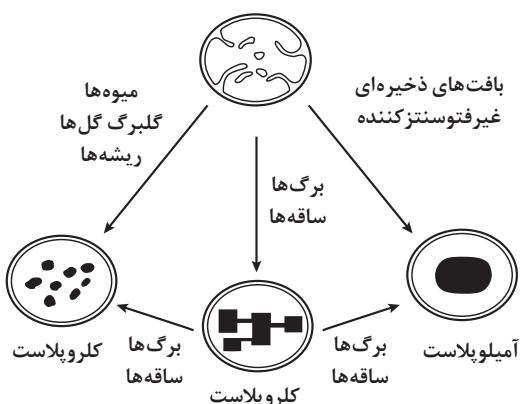

اجزای سلول‌های گیاهی نوشته نشده در شکل ۶ را بنویسید. سپس سایر اجزای مشخص شده را به فارسی ترجمه کرده و وظیفه هر یک را به طور خلاصه توضیح دهید.

شکل ۶- سلول گیاهی

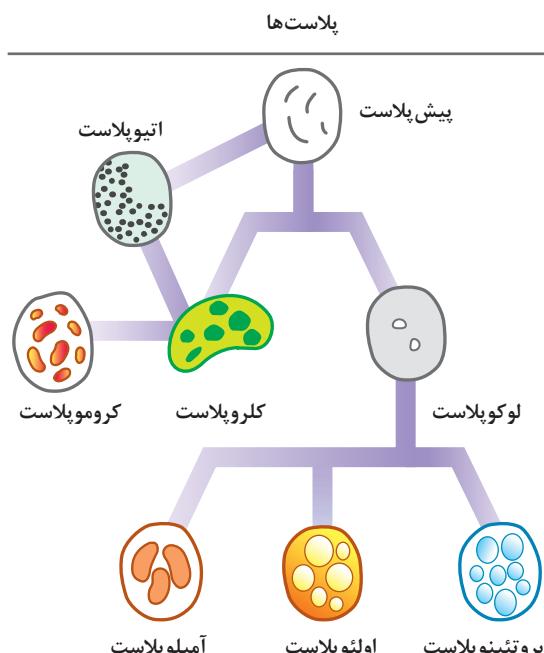
پیش پلاست‌ها

پلاست‌های کوچک، کمرنگ یا بزرگ هستند که پیش‌ساز همه پلاست‌ها هستند و معمولاً در مریسمت انتهایی ریشه و ساقه وجود دارند. پیش‌پلاست‌ها بسته به شرایط محیطی و نوع بافتی که در آن قرار دارند به پلاست‌های دیگر تبدیل می‌شوند. برای نمونه وقتی پیش‌پلاست‌ها (بروپلاستیدها) در معرض نور قرار می‌گیرند (در برگ‌ها و سایر اندام‌های هوایی) به کلروپلاست‌ها تبدیل می‌شوند (شکل ۷).

شکل ۷

پلاست‌ها (پلاستید‌ها)

پلاست‌ها اندامک‌های دو غشایی در یاخته‌های گیاهی و برخی از آغازیان مثل جلبک‌ها هستند. معمولاً مدور، تخم مرغی شکل و دیسک مانند که دارای ابعادی حدود ۴ تا ۶ میکرون هستند و در سنتز و ذخیره مواد غذایی مشارکت دارند. این اندامک‌ها نه تنها در تجمع و اندوختن مواد مختلف ذخیره‌ای و رنگیزه‌ها نقش دارند بلکه نوعی از آنها یعنی کلروپلاست‌ها با انجام فتوسنتز و تولید مواد آلی دارای انرژی نهفته‌اند و در بقای مصرف‌کنندگان نقش اساسی دارند. پلاست‌ها اندامک‌هایی هستند که نقش تولیدی آنها با فراهم‌آوری ترکیبات مختلفی مانند نشاسته، پروتئین‌ها و... روش شده است. پلاست‌های سلول‌های بالغ بر حسب ماهیت موادی که در خود جمع می‌کنند انواع مختلفی دارند که عبارت‌اند از: کروموموپلاست‌ها (پلاست‌های رنگی)، لوکوپلاست‌ها (پلاست‌های بی‌رنگ) و کلروپلاست‌ها (پلاست‌های سبز).

کروموموپلاست‌ها

کروموموپلاست‌ها، پلاست‌های زرد و نارنجی و قرمز رنگی هستند که به شکل‌های گوناگون دیده می‌شوند و کلروفیل ندارند. ولی دارای کاروتینوئیدها هستند. کاروتینوئیدها مسئول رنگ زرد و نارنجی و قرمز در گلبرگ‌ها، میوه‌ها، برخی ریشه‌ها و برگ‌های پائیزی هستند. رنگ میوه گوجه‌فرنگی و رنگ ریشه‌های هویج به علت وجود کروموموپلاست‌هایی است که دارای رنگدانه قرمز و نارنجی هستند. در بیشتر موارد کروموموپلاست‌ها از کلروپلاست‌ها به وجود می‌آیند. وظیفه حفاظتی به ویژه حفاظت نوری و همچنین مشارکت در جلب حشرات و پروانه‌ها برای انتشار دانه‌های گرده، از وظایف کروموموپلاست‌ها است.

لوکوپلاست‌ها

لوکوپلاست‌ها پلاست‌های بی‌رنگی هستند که در یاخته‌های پوست و دیگر بافت‌های بی‌رنگ وجود دارند. این پلاست‌ها معمولاً در اندام‌های زیرزمینی که دور از نور هستند، مانند ریشه‌ها و ساقه‌های زیرزمینی، دیده می‌شوند. ولی در بخش‌های هوایی هم دیده می‌شوند. در ساختن مواد نقش ندارند ولی وظیفه آنها ذخیره است. لوکوموموپلاست‌ها شامل آمیلوبلاست‌ها (که نشاسته ذخیره می‌کنند)، پروتئینوپلاست‌ها (که دارای پروتئین هستند) و اولنوبلاست‌ها (که دارای روغن هستند) می‌باشند. در لپه‌های دانه گیاه هم آمیلوبلاست‌ها هم پروتئینوپلاست‌ها و هم اولنوبلاست‌ها یافت می‌شوند.

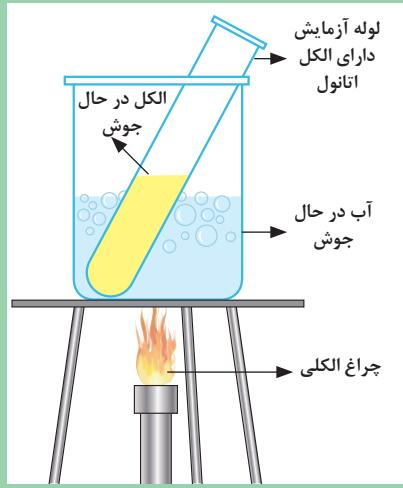

آیا برگ‌ها نشاسته تولید و ذخیره می‌کنند؟

روش آزمایش:

این آزمایش برای شناسایی نشاسته در برگ انجام می‌شود. نشاسته سفیدرنگ است و زمانی که به ید آغشته شود به رنگ آبی در می‌آید.

برگ را به مدت ۳۰ ثانیه در آب جوش فرو ببرید تا سیتوپلاسم و آنزیم‌ها کشته شوند و نفوذپذیری نسبت به محلول ید افزایش یابد. سپس برگ را در لوله آزمایشی که الکل اتانول درون آن ریخته شده و درون بشر آب جوش که در حال جوشیدن است قرار دهید تا کلروفیل آن از بین برود و برگ کاملاً سفید شود (شکل ۸). دوباره برگ را در آب جوش فرو برد و پس از خشک کردن روی کاغذ سفیدی قرار دهید، سپس روی آن چند قطره ید برشیزید. نواحی ای که آبی رنگ می‌شوند مکان تولید و ذخیره نشاسته است.

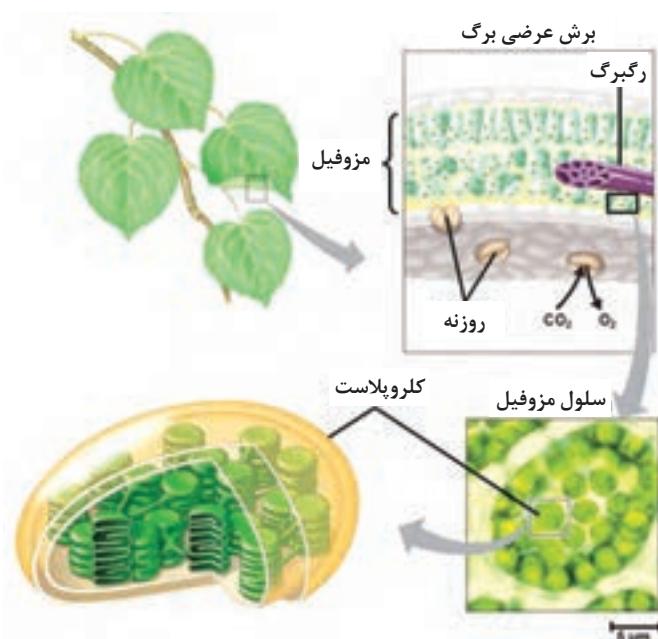
شکل ۸- آزمایش تولید نشاسته در برگ

کلروپلاست‌ها

کلروپلاست‌ها مکان تولید غذا در سلول هستند و معمولاً در برش عرضی قرصی‌شکل و دارای قطری حدود ۱۰-۳۰ میکرون می‌باشند. رنگدانه‌های موجود در کلروپلاست‌ها شامل کلروفیل‌ها و کاروتونوئیدها است. چون مقدار کلروفیل در برگ بیشتر است، به رنگ سبز دیده می‌شود. رنگ کاروتونوئیدها در پائیز در برگ‌ها، پس از آنکه

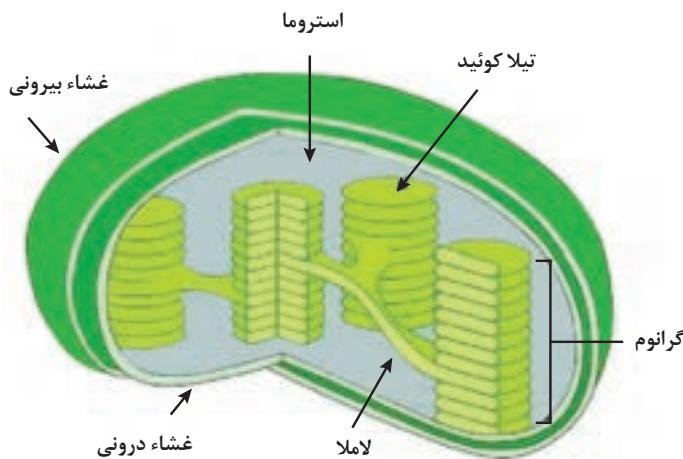
کلروفیل تخریب شد، مشاهده می‌گردد.

رنگ کاروتونوئیدها همچنین در برگ‌های پیر نیز نمایان می‌شود. همچنین کلروپلاست‌های سلول‌های مزوپلیت نرdbانی معمولاً از نظر اندازه و تعداد بزرگ‌تر از سلول‌های مزوپلیت اسفنجی هستند. نقش اصلی کلروپلاست‌ها فتوسنتر است. کلروپلاست‌ها علاوه بر آنکه محل فتوسنترنند در سنتر اسید آمینه و اسید چرب نیز شرکت می‌کنند (شکل ۹).

شکل ۹

ساختمان کلروپلاست: کلروپلاست از دو غشاء درونی و غشاء بیرونی تشکیل شده است. ماده زمینه‌ای کلروپلاست استرومای نام دارد که شامل نشاسته و بیشتر آنزیم‌های لازم برای فتوسنتز، پروتئین‌ها، آب و رشته‌های RNA به صورت محلول می‌باشد. مهم‌ترین پروتئین ذخیره‌ای آن، آنزیمی به نام ریبولوز-۱-۵-بیس فسفات کربوکسیلاز اکسیژناز معروف به روبیسکو است. این اندامک غشایی دو لایه‌ای دارد. بخش درونی کلروپلاست شامل دو سیستم لایه‌ای و ماده دربرگیرنده این دو سیستم یعنی ماده زمینه‌ای است.

شکل ۱۰- ساختمان کلروپلاست

رنگیزه‌های فتوسنتزی

رنگیزه‌های فتوسنتزی در گیاهان سبز عامل اصلی جذب انرژی نور خورشید هستند و شامل کلروفیل‌ها و کاروتونوئیدها می‌باشند:

کلروفیل‌ها: رنگیزه‌های سبز و فعال فتوسنتزی موجود در کلروپلاست هستند که به انواع متنوع a, b, c, d, e شناخته شده‌اند. تمام گیاهان فتوسنتز کننده دارای کلروفیل‌های a و b هستند. در بعضی جلبک‌ها کلروفیل b وجود ندارد و به جای آن کلروفیل c یا d دیده می‌شود. کلروفیل a به رنگ آبی مایل به سبز و کلروفیل b به رنگ سبز متمایل به زرد است. طیف جذبی کلروفیل a با b متفاوت است.

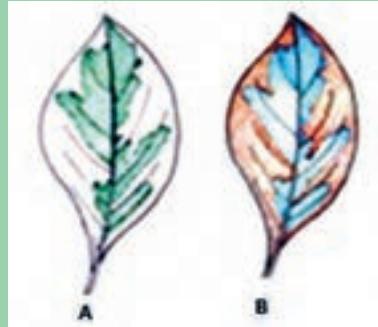
گفت و گو

در ساختار کلروفیل‌ها عنصرهای کربن، اکسیژن، هیدروژن، نیتروژن و منیزیم مشارکت دارند. به نظر شما اگر دلیل زرد شدن برگ گیاه کمبود مواد غذایی باشد چه نوع کودهایی را برای رفع زردی برگ آن پیشنهاد می‌کنید؟ دلیل خود را در کلاس توضیح دهید.

کاروتونوئیدها: کاروتونوئیدها ترکیباتی لیپیدی هستند که به مقدار زیاد در جانوران و گیاهان به صورت های گزان توفیل‌ها، کاروتون و لیکوبین به ترتیب به رنگ‌های زرد، نارنجی و قرمز یافت می‌شوند. و نقش کمکی برای کلروفیل a و b دارند یعنی طول موج‌هایی که توسط کلروفیل a و b جذب نمی‌شوند توسط کاروتونوئیدها جذب می‌شوند و به نورهای با طول موج بالاتر مانند قرمز تبدیل می‌شوند.

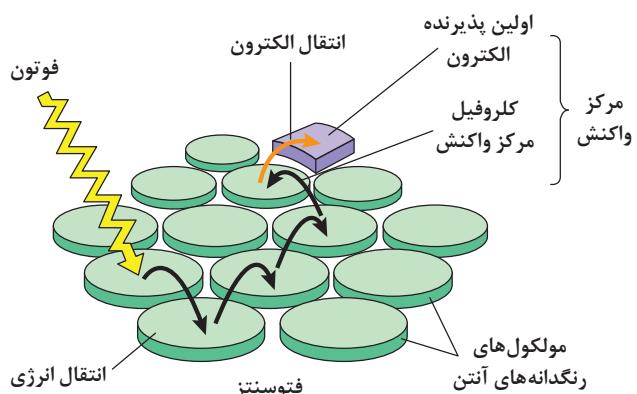
آزمایش کنید

آیا کلروفیل‌ها برای انجام عمل فتوسنتز ضروری هستند؟
روش آزمایش: برگ یک گیاه ابلق مانند گیاه زینتی بنجامین ابلق را انتخاب نمایید و بدون اینکه آن را از بوته جدا نمایید چند ساعت در معرض نور خورشید قرار دهید و سپس آزمایش شناسایی نشاسته را توسط ید انجام دهید.

■ آیا ناحیه‌هایی که قبل از سبز بودند با عنصر ید به رنگ آبی در می‌آیند و ناحیه‌هایی که سفید بودند قهوه‌ای می‌شوند؟

فتوسیستم‌ها

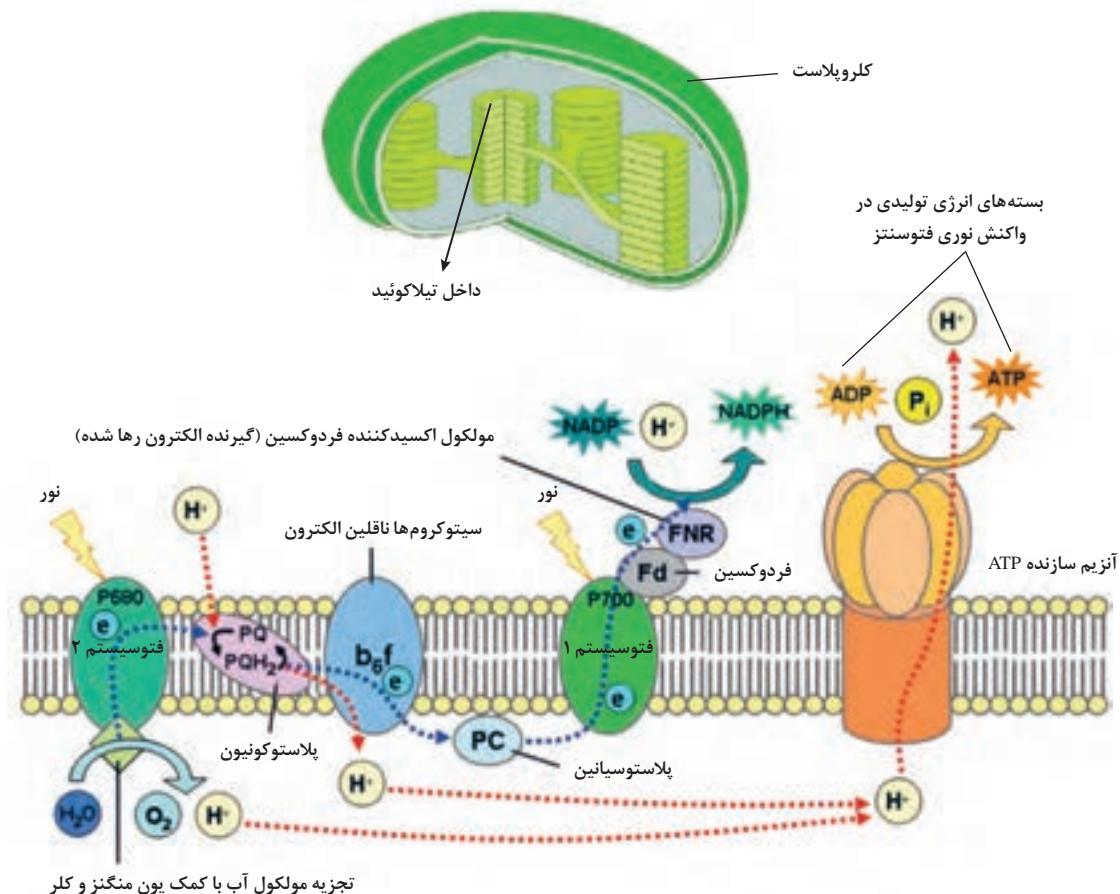

مجموعه‌ای شامل چندصد مولکول رنگیزه (کلروفیل a، کلروفیل b و کاروتینوئیدها) و پروتئین، ساختارهایی از ترکیب‌های پروتئینی رنگیزه بهنام فتوسیستم به وجود می‌آورند که در غشاها تیلاکوئید کلروپلاست قرار دارند (شکل ۱۱).

شکل ۱۱- ساختمان کلروپلاست

هر فتوسیستم دو بخش دارد

- (الف)- سیستم برداشت‌کننده نوری (آنتن) توسط رنگیزه‌های کمکی (کلروفیل b و کاروتینوئیدها) دو وظیفه اصلی جذب نور و هدایت انرژی آن به کلروفیل a در مرکز واکنش فتوسیستم را انجام می‌دهد.
- (ب)- مرکز واکنش که ترکیبی از پروتئین و کلروفیل a است. دو نوع فتوسیستم وجود دارد: فتوسیستم یک و دو، که هر کدام دارای مرکز واکنش کلروفیلی مجزا هستند که به ترتیب P_{700} (فتوسیستم ۱) و P_{680} (فتوسیستم ۲) نام دارند. این رنگیزه‌ها بر اساس طول موجی که بیشترین جذب را در آن دارند، نام‌گذاری شده‌اند (شکل ۱۲).

شکا، ۱۲- فتوسیستم بک و دو در غشاء، تیلاکوئید و انجام می‌حله نوری، فتوسنتر

آیا نور پرای فتوسنتز گیاهان ضروری است؟

روش آزمایش: گلدانی را در نظر بگیرید و یک برگ آن را انتخاب کنید، سپس بخشی از دو طرف برگ را با فویل آلومینیمی پوشانید. روی ورقه آلومینیمی می توانید شکل L را ایجاد کنید. سپس گیاه را ۶ ساعت در معرض نور خورشید قرار داده و پس از آن برگ را جدا نموده و پوشش آلومینیمی را برداشته و آزمون شناسایار، نشاسته، A با بد انجام دهد.

نتیجه: تنها ناحیه‌هایی از برگ که نور خورشید را دریافت کرده‌اند به وسیله یک آبی رنگ می‌شوند. به نظر شما علت آن حست؟

فعالت

شکل ۱۳- آزمایش ضریب و دت نور پر ای فتوسنتر

واکنش‌های شیمیایی فتوسنتز

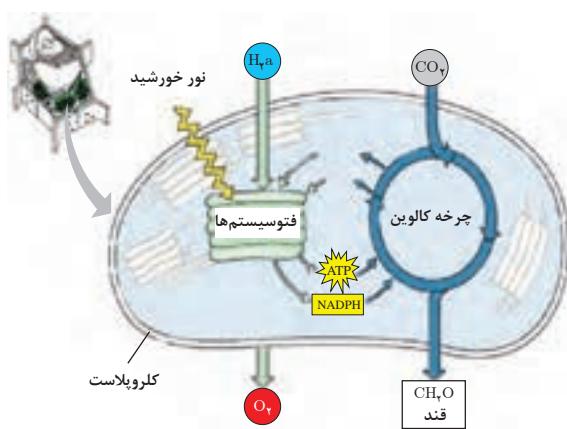
واکنش‌های فتوسنتز در دو مرحله انجام می‌شوند:

- ۱ واکنش‌های وابسته به نور یا واکنش‌های نوری فتوسنتز که در غشای تیلاکوئید انجام می‌شوند.
- ۲ واکنش‌های مستقل از نور یا واکنش‌های تاریکی که در استرومای کلروپلاست انجام می‌شوند.

واکنش‌های وابسته به نور (واکنش‌های روشنایی فتوسنتز)

در گیاهان عالی واکنش‌های فتوسنتزی در کلروپلاست انجام می‌شود. کلروپلاست ابتدا انرژی خورشید را به دام می‌اندازد و سپس بخشی از آن را به شکل شیمیایی (NADPH و ATP) ذخیره می‌کند. واکنش‌هایی که این انتقال انرژی را انجام می‌دهند، به واکنش‌های وابسته به نور فتوسنتز معروف‌اند. به عبارتی این دسته از واکنش‌های فتوسنتزی در حضور نور انجام می‌شوند. در موجودات فتوسنتزکننده از طریق اکسیدکردن آب

به مولکول اکسیژن (فتولیز آب) و احیای نیکوتین آمید آدنین دی نوکلئوتید فسفات (NADPH)، الکترون را به صورت غیر چرخه‌ای منتقل می‌کنند. بخشی از انرژی نور از طریق اختلاف PH و اختلاف پتانسیل الکتریکی در دو طرف غشای فتوسنتزی (غشای تیلاکوئید) به صورت انرژی پتانسیل شیمیایی یا ATP (آدنوزین تری فسفات) ذخیره می‌شود (فسفوریلاسیون نوری غیر چرخه‌ای). این ترکیبات پر انرژی، انرژی لازم برای احیای کربن در واکنش‌های تاریکی فتوسنتز را تأمین می‌کنند (شکل ۱۴).

شکل ۱۴- واکنش‌های روشنایی فتوسنتز

واکنش‌های وابسته به نور در فتوسیستم‌های واقع در گرانای کلروپلاست انجام می‌شود و شامل مراحل زیر است:

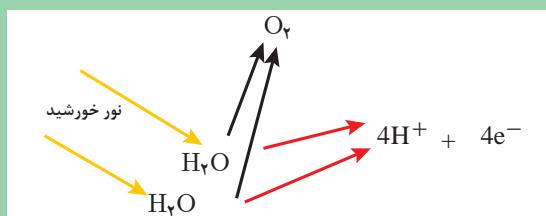
بیشتر بدانید

۱ ابتدا نور خورشیدی به سیستم برداشت‌کننده نوری (آنتن) فتوسیستم ۲ برخورد کرده و انرژی فوتون آن، توسط رنگیزه‌های کمکی (کلروفیل b و کاروتینوئیدها) جذب شده، سپس به کلروفیل a مرکز واکنش P680 (فتوسیستم ۲) انتقال می‌یابد.

۲ سپس الکترون‌های a آن قدر پر انرژی می‌شوند که به حالت ناپایدار در آمده و این مولکول را ترک می‌کنند که طی آن کلروفیل یک الکترون را به مجموعه‌ای از مولکول‌های پذیرنده و ناقل الکترون در زنجیره انتقال الکترون منتقل می‌کند.

۳ کلروفیل مرکز واکنش P_{680} (فتوسیستم ۲) به وسیله پذیرش یک الکترون به حالت اولیه‌اش برمی‌گردد. در فتوسیستم ۲، الکترونی که سرانجام P_{680} را احیاء می‌کند طی واکنش فتوولیز آب به اکسیژن و H^+ تبدیل می‌شود. این واکنش‌ها در گیاهان باعث آزاد شدن گاز اکسیژن می‌شوند و اکسیژن موجود در اتمسفر را تأمین می‌کند.

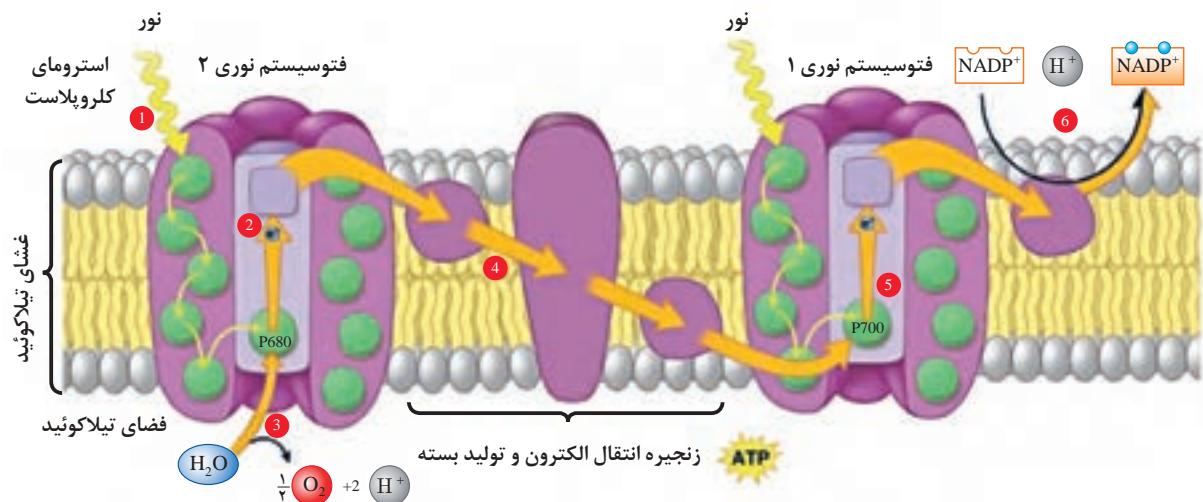
۴ الکترون فعال شده در جریان انتقال توسط مولکول‌های ناقل بخشی از انرژی خود را از دست می‌دهد. در این فرایند یکی از پروتئین‌هایی که به وسیله انرژی الکترون فعال شده است (کمپلکس سیتوکروم)، به عنوان کاتالیزور در واکنش میان آدنوزین دی‌فسفات و یون فسفات معدنی وارد عمل می‌شود و در نتیجه آدنوزین تری فسفات (ATP) تشکیل می‌شود. بنابراین قسمتی از انرژی دریافت شده از فوتون به پیوند پر انرژی فسفات در مولکول ATP منتقل می‌شود.

$$ADP + Pi = ATP$$

۵ به دنبال تشکیل ATP، الکترون به فتوسیستم ۱ منتقل می‌شود و آن را فعال می‌کند. سپس دومین فوتون جذب می‌شود و انرژی الکترون را بالا می‌برد. این الکترون به مولکول‌های پذیرنده و ناقل الکترون انتقال یافته و سرانجام باعث احیای نیکوتین آمید آدنین دی نوکلئوتید فسفات (NADP) و تولید $NADPH_2$ می‌شود (شکل ۱۵).

وقایع بالا را فسفری شدن نوری غیر چرخه‌ای می‌نامند، زیرا الکترون‌های جدا شده از مولکول آب در یک مسیر خطی حرکت کرده و به مولکول NADP می‌رسند و ضمن این انتقال ATP ساخته می‌شود. در شرایطی ممکن است فسفری شدن چرخه‌ای نیز انجام شود، مثلاً با وقوع تنش کم آبی روزنده‌های گیاه بسته شده و ورود دی‌اکسید کربن متوقف می‌شود که سبب توقف مرحله تاریکی فتوسنتز شده که نتیجه آن عدم نیاز به محصولات مرحله روشنایی فتوسنتز است (ATP و NADPH₂). در این شرایط ممکن است تجمع الکترون‌های اضافی آسیب زا باشد بنابراین الکترون‌ها به کمپلکس سیتوکروم برگشته و ضمن انتقال چرخه‌ای به فتوسیستم ۱ مقداری ATP تولید می‌کند. این وقایع را فسفری شدن نوری چرخه‌ای می‌نامند که همانند دریچه اطمینان از گیاه در برابر آسیب حفاظت می‌کند.

شکل ۱۵- واکنش های وابسته به نور در فتوسنتز

واکنش های مستقل از نور (واکنش های تاریکی) فتوسنتز

واکنش هایی که در استرومای کلروپلاست انجام شده و با مصرف نیکوتین آمید آدنین دی نوکلئوتید فسفات (NADPH_۲) و آدنوزین تری فسفات (ATP) حاصل از مرحله نورانی فتوسنتز باعث احیای دی اکسید کربن به کربوهیدرات می شوند. این واکنش های تاریکی فتوسنتز معروف هستند زیرا مستقیماً به نور نیاز ندارند. مکانیزم انجام این واکنش ها در گروه های مختلف گیاهی متفاوت است و میزان بازده حاصل هم متفاوت خواهد بود. واکنش های نوری و تاریکی فتوسنتز هر دو در روز انجام می شوند. گیاهان سبز به سه روش شامل چرخه گیاهان سه کربنی (C_۳)، چرخه گیاهان چهار کربنی (C_۴) و چرخه گیاهان کم (CAM)، دی اکسید کربن را به قند تبدیل می کنند:

۱ چرخه گیاهان سه کربنی (C_۳): گیاهانی هستند که اولین ماده تولیدی در مرحله تاریکی فتوسنتز آنها، یک اسید آلی سه کربنی به نام فسفو گلیسریک اسید می باشد، به همین علت به این گیاهان سه کربنی یا گیاهان C_۳ گویند. بیشتر گیاهان زراعی جزو گیاهان سه کربنی می باشند. این گیاهان به آب و هوای معتدل و خنک سازگاری دارند. همچنین این گیاهان در حدود یک چهارم شدت نور خورشید به اشباع نوری رسیده و پس از آن نسبت به افزایش نور واکنش نشان نمی دهند، بنابراین به شرایط کمبود نور سازگاری بیشتری نسبت به گیاهان چهار کربنی (C_۴) دارند. از جمله گیاهان زراعی که مسیر تثبیت CO_۲ سه کربنی دارند می توان گندم، جو، یولاف، برنج، سیب زمینی، لوبیا، نخود، چغندر قند و غیره را نام برد.

چرخه احیای کربن گیاهان سه کربنی (C_۳) را به احترام دکتر ملوین کالوین که نخستین بار این چرخه را کشف و در سال ۱۹۶۱ موفق به دریافت جایزه نوبل گردید، سیکل کالوین می گویند. چرخه کالوین دارای سه مرحله کلی است:

گام اول: ابتدا با مصرف یک مولکول ATP که گروه فسفات خود را به ریبولوز ۵-فسفات منتقل می کند

بیشتر بدانید

ماده ریبولوز ۵-فسفات (RuBP) به ریبولوز ۱ و ۵ بیس فسفات (RuBP)، تبدیل می‌شود. گام دوم: سپس با کربوکسیلاسیون (ترکیب گازکربنیک با هر ماده‌ای) ریبولوز ۱ و ۵ بیس فسفات (RuBP)، دو مولکول ۳-فسفوگلیسریک اسید (PGA) تشکیل می‌شود. بدین ترتیب که CO_2 از طریق واکنش با ریبولوز ۱ و ۵ بیس فسفات (RuBP) وارد چرخه ثبیت کربن شده و به ۲ مولکول ۳-فسفوگلیسریک اسید (PGA) تبدیل می‌شود. این واکنش به وسیله آنزیم ریبولوز بی فسفات کربوکسیلاز (RUBPC) که به اختصار به آن روبیسکو (Rubisco) می‌گویند، کاتالیز می‌شود. به علت اینکه اولین ماده تولیدی در این چرخه یک اسید سه کربنی به نام فسفوگلیسریک اسید (PGA) است این چرخه را چرخه گیاهان سه کربنی (C_3) نیز گویند.

گام سوم: سپس ماده ۳-فسفوگلیسریک اسید (PGAL) به گلیسر آلدئید ۳-فسفات (PGAL) احیاء می‌شود. در جریان تبدیل ۳-فسفوگلیسریک اسید (PGA) به گلیسر آلدئید ۳-فسفات (PGAL)، مولکول NADPH و ATP مصرف می‌شوند. برای هر چرخه کلوین و ثبیت یک مولکول CO_2 نیاز به ۳ مولکول ATP و ۲ مولکول NADPH است که از طریق مرحله نورانی فتوسنتز تأمین می‌شوند.

گام چهارم: از هر ۶ مولکول گلیسر آلدئید ۳-فسفات (PGAL)، ۵ مولکول چرخه را ادامه داده و صرف بازسازی ماده اولیه می‌شود و یک مولکول از چرخه خارج شده و ابتدا یک قند سه کربنی (تریوز فسفات) و سپس قند شش کربنی (هگزوز فسفات) و در نهایت نشاسته تولید می‌شود (شکل؟؟).

آزمایش کنید

آیا دی اکسید کربن برای فتوسنتز گیاهان ضروری است؟

روش آزمایش: دو گلدان سالم را که خوب آبیاری کرده‌اید در نظر بگیرید و سپس برگ‌های آن را با کیسه پلاستیکی شفاف بپوشانید. درون یکی از کیسه‌ها آهک سودا (مخلوطی از هیدروکسیلیم با هیدروواکسید سدیم یا پتاسیم که به عنوان جاذب دی اکسید کربن متصاعد شده در هوا به کار می‌رود) برای جذب دی اکسید کربن از هوا قرار دهید (شکل ۱۶) و درون گلدان دوم مقداری محلول بی کربنات سدیم درون پتريديش قرار دهید. سپس دو گلدان را چند ساعت در معرض نور خورشید قرار داده و پس از آن یک برگ از هر گلدان را جدا نموده و آزمون شناسایی نشاسته را انجام دهید.

نتیجه: به نظر شما علت آن چیست؟

شکل ۱۶

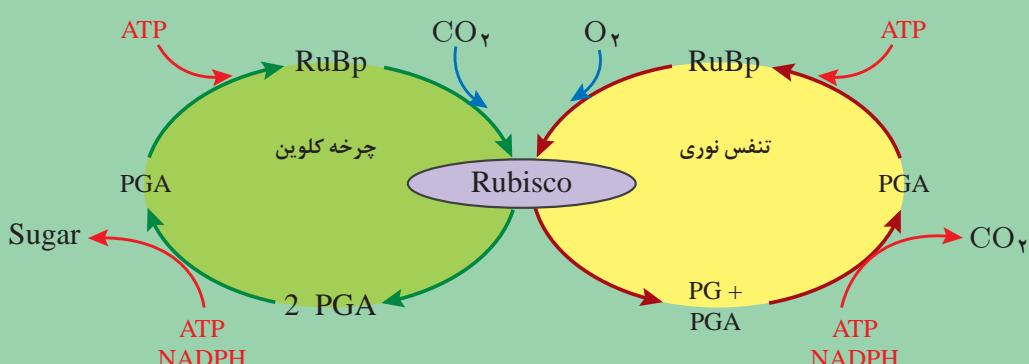
تنفس نوری

تنفس نوری در شرایطی صورت می‌گیرد که مقدار کربن دی اکسید (CO_2) در دسترس گیاه کمتر از حد متعادل است. در این حالت گیاه به جای فتوسنتر، تنفس می‌کند تا فتوسنتر یعنی شدت تنفس بیشتر از فتوسنتر است. تنفس نوری فرایندی وابسته به نور است که طی آن اکسیژن جذب و دی اکسید کربن آزاد می‌شود. این فرایند در برخی گیاهان موسوم به گیاهان سه کربنه همراه با فتوسنتر انجام می‌شود. تنفس نوری مانع از وارد شدن دی اکسید کربن به چرخه کالوین می‌شود و به همین دلیل به عنوان فرایندی مخالف با تولید کنندگی فتوسنتر در نظر گرفته می‌شود و در واقع باعث هدر رفت بخشی از انرژی ثبت شده در فرایند فتوسنتر می‌شود.

بیشتر بدانید

تنفس نوری با همکاری سه اندامک کلروپلاست، میتوکندری و پراکسی زوم انجام می‌شود. آنزیم روبیسکو (RUBRC) یک آنزیم دو لبه است یعنی علاوه بر کربوکسیله کردن ریبولوز ۱ و ۵-بیس فسفات (RUBP) می‌تواند آن را اکسیده کند که این عمل به غلظت نسبی دی اکسید کربن به اکسیژن بستگی دارد. هرگاه این نسبت بالا باشد آنزیم روبیسکو کار کربوکسیله کردن ریبولوز ۱ و ۵-بیس فسفات (RUBP) را انجام داده یعنی دی اکسید کربن را با آن ترکیب نموده و باعث انجام سیکل کالوین می‌شود (فتوسنتر). ولی هرگاه این نسبت پایین باشد آنزیم روبیسکو کار اکسیده کردن ریبولوز ۱ و ۵-بیس فسفات (RUBP) را انجام داده یعنی اکسیژن را با آن ترکیب نموده و باعث انحراف سیکل کالوین به سیکل تنفس نوری می‌شود. بنابراین فرایند اکسید شدن ریبولوز ۱ و ۵-بیس فسفات (RUBP) توسط آنزیم روبیسکو تنفس نوری گویند. در نتیجه تنفس نوری خلاف جهت فتوسنتر باعث اتلاف CO_2 در گیاهان سه کربنه (C_3) می‌شود. (شکل ۱۷).

شکل ۱۷- تنفس نوری در گیاهان C_3

گفت و گو

آیا تنفس نوری برای گیاهان فایده هم دارد؟

بیشتر بدانید

۲ چرخه گیاهان چهار کربنه (C₄): گیاهان C₄ گیاهانی هستند که اولین ماده تولیدی آنها در مرحله تاریکی فتوسنتز، یک اسید آلی چهار کربنه به نام اسید اگزالواستیک می‌باشد، به همین علت به این گیاهان چهار کربنه یا گیاهان C₄ گویند. از جمله گیاهان زراعی که مسیر ثبیت CO₂ چهار کربنه دارند می‌توان ذرت، نیشکر، ذرت خوش‌ای و ارزن را نام برد. کارایی گیاهان C₄ در آب و هوای گرم، شدت زیاد نور، یا کمبود آب تقریباً دو برابر گیاهان C₃ است. همچنین گیاهان C₄ به علت عدم وجود تنفس نوری و انتقال بیشتر مواد فتوسنتزی عملکرد محصول بالاتری نسبت به گیاهان C₃ دارند.

تا اواسط دهه ۱۹۶۰ چنین تصور می‌شد که تمام گیاهان مسیر فتوسنتز ۳ کربنه (C₃) دارند. ولی دو دانشمند به نام‌های هاج و اسلک در سال ۱۹۶۶ ضمن مطالعه روی نیشکر متوجه شدند که اولین ماده‌ای که پس از ثبیت CO₂ در گیاه ساخته می‌شود یک اسید ۴ کربنه به نام اسید اگزالواستیک است. بنابراین به این صورت مسیر دیگری برای ثبیت CO₂ شناخته شد. ساختمان برگ گیاهان C₄ با C₃ متفاوت است. در گیاهان C₄ هر دسته آوندی توسط یک لایه از سلول‌های بزرگ پارانشیمی به نام غلاف آوندی احاطه شده است و این غلاف آوندی هم توسط سلول‌های کوچک‌تر مزوپیل احاطه شده‌اند. به این ساختار برگ گیاهان C₄ آناتومی یا ساختار کرانز (Kranz) می‌گویند.

مسیر ثبیت CO₂ در گیاهان C₄ به این صورت است که در سلول‌های مزوپیل این گیاهان ابتدا فسفوanol پیروات (PEP) با CO₂ ترکیب شده و تولید اسید آلی چهار کربنه مانند اسید اگزالواستیک می‌نماید که این واکنش تحت تأثیر آنزیم PEP کربوکسیلاز صورت می‌گیرد به همین علت به این گیاهان چهار کربنه یا گیاهان C₄ گویند. سپس این ماده به اسید مالیک یا اسید اسپارژیک تبدیل شده و سپس این اسید ۴ کربنه تولید شده از طریق پلاسمودسماた به سلول‌های غلاف آوندی منتقل می‌شود و بلافاصله دکربوکسیله می‌شود، به‌طوری که جدا شده صرف تذییه چرخه کالوین شده و بقیه که یک ماده سه کربنه است صرف بازسازی ماده اولیه می‌شود. چرخه ثبیت CO₂ از این مرحله به بعد مانند گیاهان C₃ است. اسید ۴ کربنه که یک مولکول CO₂ خود را از دست داده به پیروات تبدیل می‌شود که پیروات تولید شده به سلول‌های مزوپیل برگشت داده می‌شود. پیروات در سلول‌های مزوپیل پس از گرفتن یک گروه فسفات تبدیل به فسفو انول پیروات (PEP) شده و مجدداً وارد سیکل ثبیت CO₂ می‌شود. آنزیم PEP کربوکسیلاز که در گیاهان C₄ ثبیت کردن را انجام می‌دهد نسبت به آنزیم RUBP کربوکسیلاز میل ترکیبی بیشتری با CO₂ دارد. بنابراین در این گیاهان ثبیت CO₂ بهتر صورت می‌گیرد. همچنین در این گیاهان با انتقال CO₂ به سلول‌های غلاف آوندی غلظت CO₂ در این سلول‌ها چندین برابر اتمسفر می‌شود (۲۰ تا ۳۰ برابر). ثبیت CO₂ توسط آنزیم RUBP کربوکسیلاز در محیطی با غلظت CO₂ بالا صورت گرفته بنابراین دیگر اکسیژن نمی‌تواند با CO₂ برای ترکیب با RUBP کربوکسیلاز رقابت کند در نتیجه تنفس نوری رخ نمی‌دهد و همین عدم وجود تنفس نوری در گیاهان C₄ باعث عملکرد بالای آن می‌شود.

گیاهان زراعی C_4 و C_3 قابل کشت در منطقه خود را شناسایی کنید و در جدولی آنها را از نظر نیاز آبی و عملکرد باهم مقایسه کنید. علت تفاوت این دو گروه از گیاهان زراعی را در گفت و گوی کلاسی با راهنمایی هنرآموز خود توضیح دهید.

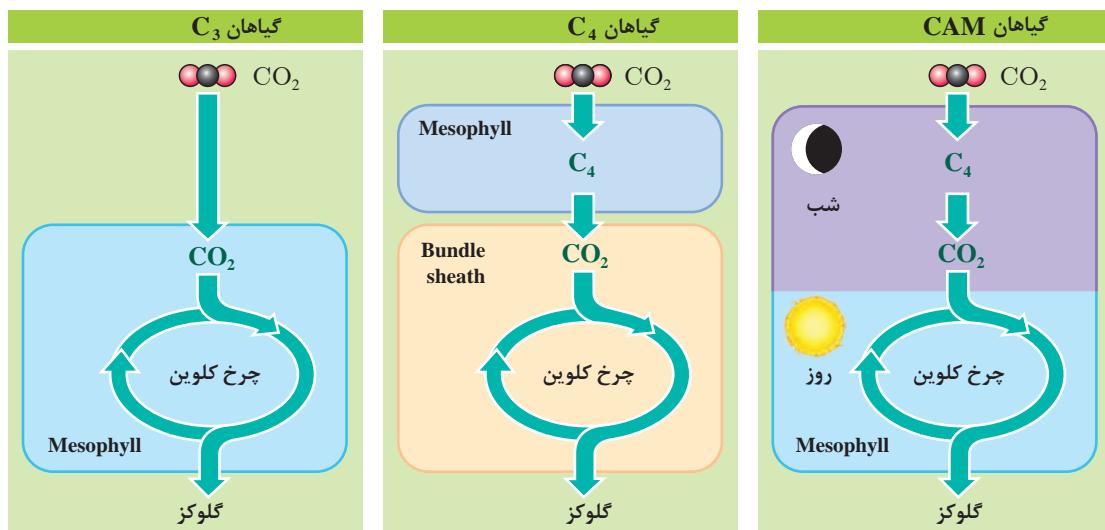
۳ گیاهان CAM: نوع دیگر ثبت CAM در گیاهان C_4 یا دارای متابولیسم کراسولایی است. به طور عمده در گیاهان آبدار که دارای برگ‌ها یا ساقه‌های گوشتی هستند (مانند آناناس) صورت می‌گیرد. چنین گیاهانی به شرایط خشک که کمی تعرق لازمه بقاء است سازگار شده‌اند. این دست از گیاهان در مناطق گرم و خشک، بیابانی و کم‌آب امکان انجام فتوسنترز در روز را به دلیل تلفات آب از طریق روزنه‌های خود ندارند به‌طوری که اگر روزنه‌های خود را در روز برای انجام فتوسنترز باز نگه دارند به دلیل تلفات شدید آب از روزنه‌ها به صورت تعرق امکان حیات را از دست می‌دهند. بنابراین در این گیاهان برای سازگاری با شرایط بحرانی (از نظر دما و رطوبت) تکاملی در خود ایجاد کرده‌اند که در شرایط بسته بودن روزنه‌ها در روز بتوانند فتوسنترز کرده و به حیات خود ادامه دهند. به این ترتیب گیاهان CAM با انجام تعرق بسیار کم، فتوسنترز می‌کنند و به این صورت به حیات خود ادامه می‌دهند. اپیدرم گیاهان CAM از چند لایه تشکیل شده است و کوتیکول ضخیم دارند. سطح برگ آنها پوشیده از کرک است. در بعضی از گونه‌ها کرک‌ها کاملاً تحلیل رفته و به صورت خار درآمده است. همچنین این گیاهان توانایی حفظ بقای خود در گرمای شدید را دارند، اما معمولاً به کندی رشد می‌کنند.

مکانیسم ثبت C_4 در گیاهان CAM شبیه گیاهان C_3 است با این تفاوت که در گیاهان C_4 محل فعالیت دو آنزیم PEP کربوکسیلаз و RUBP کربوکسیلاز متفاوت است ولی در گیاهان CAM زمان فعالیت این دو آنزیم فرق می‌کند. گیاهان CAM در شب که دما و تعرق پایین است روزنه‌های خود را باز نموده و C_4 را به صورت اسید مالیک ثبت کرده و در واکوئل‌های خود ذخیره می‌کنند. سپس در روز اسید مالیک ذخیره شده را به هیدرات‌های کربن تبدیل می‌کنند (مانند گیاهان C_3).

تولید ساکارز

بسیاری از گیاهان زراعی تولیدات فتوسنتری مازاد را به صورت نشاسته در کلروپلاست ذخیره می‌کنند. ساکارز یک دی‌ساکارید محلول است که از یک گلوکز و یک فروکتوز تشکیل شده است. ساکارز یکی از فراوان‌ترین فراورده‌های طبیعی است که نه تنها در زندگی گیاه نقش حیاتی دارد، بلکه یک فراورده مهم تجاری نیز محسوب می‌شود. تولید ساکارز منحصرًا در سیتوسول سلول فتوسنتری صورت می‌گیرد. ساکارز ممکن است مانند آنچه در چند رقد و نیشکر دیده می‌شود با ذخیره شدن در واکوئل سلول‌های ذخیره‌ای به عنوان یک فراورده فتوسنتری ذخیره‌ای عمل کند. همچنین ممکن است با انتقال به بافت‌های غیرفوسنتری در گیاه به مصرف مستقیم متابولیسم گیاهی یا تبدیل به نشاسته شود (مانند سیب زمینی). ساکارز عمده‌ترین شکل قند در نقل و انتقالات مواد در داخل گیاه محسوب می‌شود.

شکل ۱۸- مقایسه گیاهان C₃, C₄ و CAM

تولید نشاسته

دانه‌های نشاسته کلروپلاست‌ها از ذخایر موقتی گیاه هستند. زمانی که گیاه فعالانه فتوسنتز می‌کند، نشاسته در کلروپلاست‌ها انباشته می‌شود. در شب این نشاسته‌ها تجزیه شده و به آمیلوبلاست‌ها انتقال و در آنجا ذخیره می‌شود.

پژوهش

- انواع قندهای گیاهی را دسته‌بندی نمایید و در کلاس توضیح دهید.
- تولید این قندها به وسیله چه گیاهانی انجام می‌شود؟ محل ذخیره این قندها کجاست؟

واحد یادگیری ۲

تحلیل تنفس گیاهان

تنفس سلولی

تنفس یعنی واکنش‌های شیمیایی اساسی که با شکسته شدن مولکول‌های مواد آلی و رها شدن انرژی آنها پایان می‌یابد. سلول‌های بدن جانداران برای تأمین انرژی لازم برای زندگی، مولکول‌های غذایی را تجزیه می‌کنند و انرژی حاصل از این فرایند را صرف سایر فعالیت‌های حیاتی می‌کنند. گیاهان و سایر جانداران موقعی می‌توانند به زندگی ادامه دهند که قدرت تجزیه مولکول‌های پیچیده مواد آلی و استفاده از انرژی اندوخته شده در آنها را داشته باشند. عمل اکسیداسیون مواد آلی که منتهی به آزاد شدن انرژی می‌شود، مستلزم جذب اکسیژن از راه منافذ روی برگ، ساقه و ریشه گیاه است. بنابراین تنفس عبارت است از: جذب اکسیژن و دفع دی اکسید کربن یعنی مبادلات گازی بین گیاه و محیط.

فرایند فتوسنترز به ساخته شدن مواد آلی منتهی می‌شود، در حالیکه در عمل تنفس مولکول‌های حاصل از عمل فتوسنترز شکسته شده و انرژی حاصل از آنها صرف فعالیت‌های حیاتی مانند ساختن برخی مواد، جذب و شناسایی مواد محلول، جنبش‌های سیتوپلاسمی و جنبش اندام‌های گیاهی، به وجود آمدن پتانسیل الکتریکی و به طور کلی رشد و نمو می‌شود.

أنواع تنفس سلولى

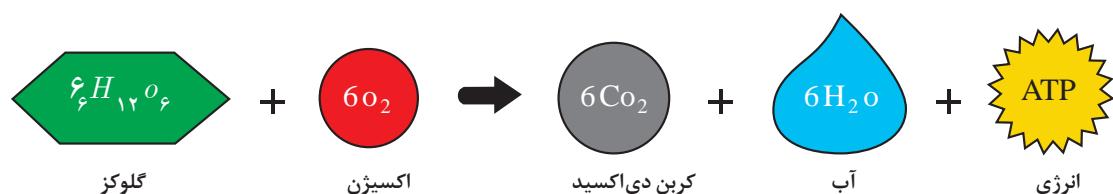
■ تنفس هوازی

■ تنفس بیهوازی

تنفس هوازی چیست؟

تنفس هوازی نوعی تنفس سلولی است که در آن از اکسیژن برای تبدیل گلوکز به ATP استفاده می‌شود. محصول تنفس هوازی، تولید دی اکسید کربن، آب و انرژی برای سلول است. ATP تولید شده صرف فعالیت‌های سلول شده و دی اکسید کربن دفع می‌شود. تنفس هوازی در سیتوپلاسم و اندامک میتوکندری رخ می‌دهد و ATP قابل توجهی تولید می‌کند. میزان تولید ATP به این روش، ۳۸ مولکول آدنوزین تری فسفات از یک مولکول گلوکز است.

تنفس سلولی به شکل هوازی

تنفس بی‌هوازی چیست؟

همان‌طور که از نام آن پیداست، تنفس بی‌هوازی نوعی تنفس سلولی است که نیازی به اکسیژن ندارد. این نوع از تنفس درون سیتوپلاسم سلول‌ها رخ می‌دهد. محصول تنفس بی‌هوازی ATP، دی‌اکسید کربن و اتانول یا اسید لاکتیک است. تنفس بی‌هوازی از یک مولکول گلوکز تنها دو مولکول آدنوزین تری فسفات تولید می‌کند.

گفت و گو

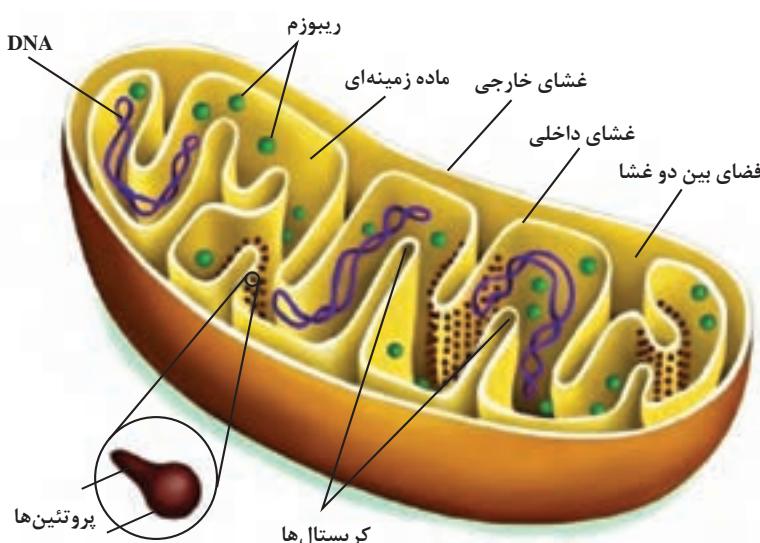
تفاوت‌های تنفس هوازی و بی‌هوازی را بیان کنید؟

میتوکندری

میتوکندری اندامکی است که وظیفه آن تنفس سلولی و نوعی دستگاه انتقال انرژی است که موجب می‌شود انرژی شیمیایی موجود در مواد غذایی با عمل فسفروریل‌اسیون اکسیداتیو، به صورت پیوندهای پرانرژی فسفات (آدنوزین تری‌فسفات) ذخیره شود. این اندامک در تمام یاخته‌های دارای تنفس هوازی به جز در باکتری‌ها که آنزیم‌های تنفسی آنها در غشای سیتوپلاسمی جایگزین شده‌اند وجود دارد. میتوکندری نیز همانند کلروپلاست از دو غشای داخلی و خارجی تشکیل شده است با این تفاوت که دو غشای داخلی و خارجی فضای درون میتوکندری را به دو بخش تقسیم می‌کند که عبارت‌اند از: ۱ فضای درون میتوکندری و ۲ فضای بین دو غشا. درون میتوکندری مایعی سیال به نام ماتریکس وجود دارد که واکنش‌های مربوط به فرایند تنفس سلولی در آن انجام می‌شود. تنفس سلولی فرایندی است که طی آن انرژی ذخیره شده در غذاها (قندها) به ATP (مولکول سوختی سلول) تبدیل می‌شود. در غشای داخلی چین‌خوردگی‌هایی وجود دارد که به آن کریستال گویند که باعث افزایش سطح غشا می‌شود. میتوکندری‌ها محل اکسیداسیون سلولی هستند. در طی این عمل،

دی‌اکسید کربن تولید می‌گردد و این همان دی‌اکسید کربنی است که از سلول دفع می‌شود. میتوکندری مانند کارخانه‌ای باعث تولید انرژی سلول می‌شود.

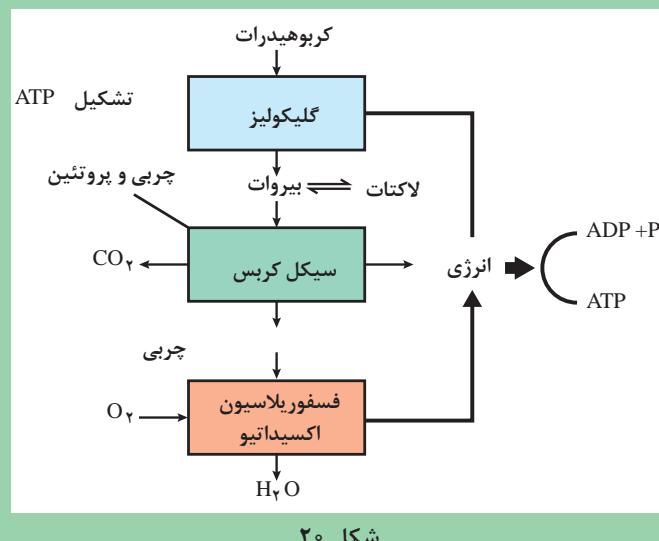
شکل ۱۹- میتوکندری

مراحل تنفس هوایی

تنفس هوایی شامل مسیرهایی است که توسط آنها کربوهیدرات‌ها و سایر مولکول‌ها به منظور دسترسی به انرژی ذخیره شده در جریان فتوسنتر و نیز دستیابی به اسکلت کربنی مورد استفاده در رشد و نگهداری سلول، اکسید می‌شوند. به عبارتی تنفس سلولی در گیاهان فرایندی است که منجر به تجزیه و اکسیداسیون مولکول آلی (گلوکز) و تبدیل آن به مولکول‌های کوچک‌تر و سرانجام تولید آب، دی‌اکسید کربن و انرژی به شکل ATP می‌گردد.

مکانیسم ثبیت CO_2 در گیاهان CAM شبیه گیاهان C_4 است با این تفاوت که در گیاهان C_4 محل تنفس هوایی شامل سه مرحله جداگانه و در مجموع بیش از ۵۰ واکنش جداگانه انجام می‌شود:

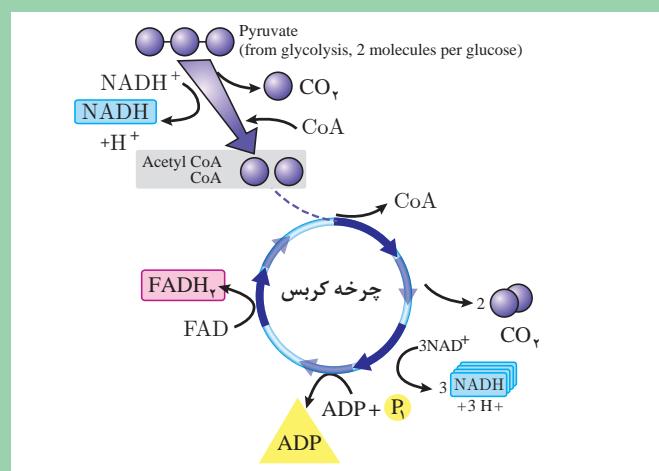

شکل ۲۰

بیشتر بدانید

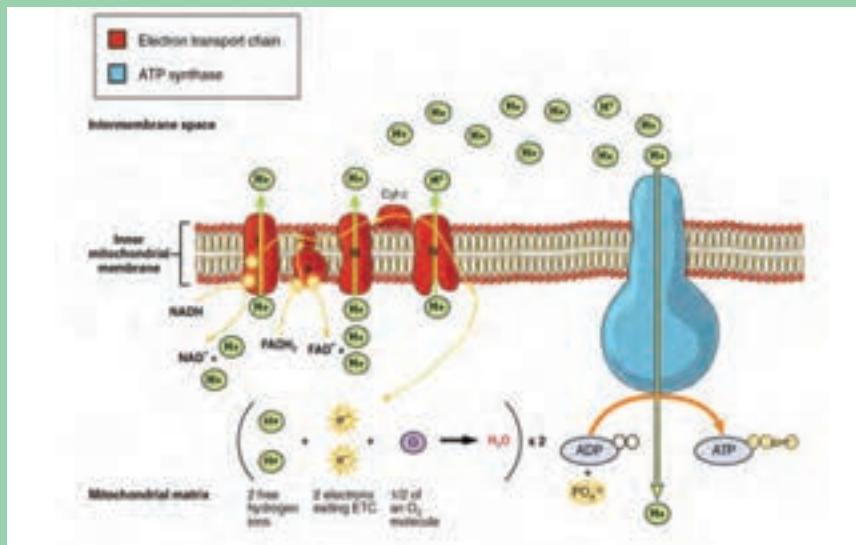

- مرحله اول تنفس در سیتوپلاسم سلول‌ها صورت می‌گیرد. این مرحله گلیکولیز نامیده می‌شود که طی آن قند ۶ کربنی مانند گلوکز شکسته شده و به دو مولکول ۳ کربنی بهنام اسید پیروویک تبدیل می‌شود (شکل ۲۰).
- کربس در سال ۱۹۱۰ مشخص کرد که مکانیسم تبدیل پیرووات به ترکیبات ساده‌تر طی یک سری واکنش‌های چرخه‌ای صورت می‌گیرد این چرخه به نام چرخه کربس معروف است. کربس این چرخه را چرخه تری‌کربوکسیلیک اسید (TCA) نامید. مرحله دوم واکنش‌ها در ماتریکس میتوکندری اتفاق می‌افتد که با حضور اسید پیروویک است. این واکنش‌ها به صورت چرخه‌ای انجام می‌شوند که چرخه کربس نامیده می‌شود، در هر چرخه یک مولکول اسید پیروویک به ۳ مولکول CO_2 تبدیل شده و انرژی حاصل از شکسته شدن $FAOH_4$ آن در ناقل‌های انرژی مانند $NADH + 3H^+$ و $FADH_2$ ذخیره می‌شود (شکل ۲۱).

شکل ۲۱

۳ مرحله سوم واکنش‌های تنفس در غشای میتوکندری انجام می‌شود که دارای سیستم ناقل الکترون است. بدین ترتیب که در اول زنجیره ناقل‌های انرژی، الکترون از دست داده و گیرنده نهایی این الکترون‌ها، اکسیژن (O_2) است که در این فرایند انرژی به صورت ATP (آدنوزین تری فسفات) در می‌آید که انرژی قابل استفاده برای تمام اعمال سلولی است (شکل ۲۲).

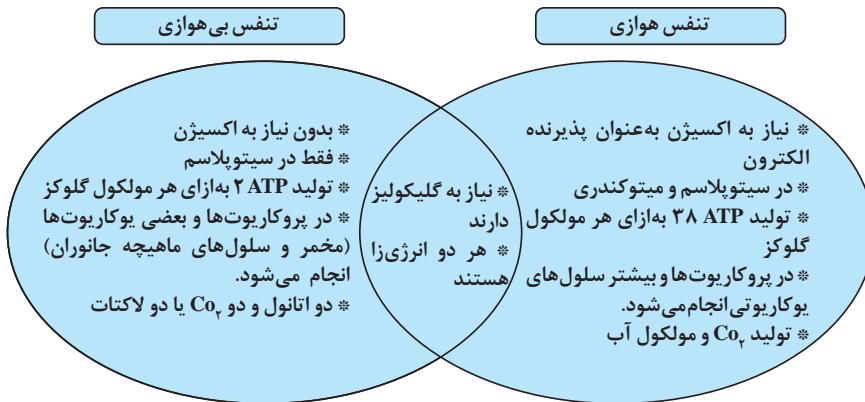
شکل ۲۲- تنفس سلولی

تنفس هوازی شامل سه بخش است

- ۱ تنفس رشد جزئی از تنفس هوازی است که شامل عمل آوری کربن احیاء شده به منظور تأمین رشد گیاه جدید می‌باشد.
- ۲ تنفس نگهداری که جزئی از تنفس لازم برای حفظ سلول‌های بالغ در وضعیت حیاتی است. این فرایند بیش از ۵۰ درصد کل جریان تنفسی را به خود اختصاص می‌دهد.
- ۳ تنفس شوری که بخشی از انرژی تنفسی است که صرف مقابله با تنفس‌ها مثلاً تنفس شوری می‌شود.

تنفس بی‌هوازی (تخمیر)

تخمیر پدیده‌ای است ناشی از مجموعه فعالیت‌های زیستی که در آن ترکیبات آلی دارای مولکول‌های بزرگ به ترکیبات دارای مولکول‌های کوچک‌تر و ساده‌تر شکسته و تجزیه (کاتابولیسم) شده از فرایند آن علاوه بر ایجاد ترکیبات آلی ساده‌تر، گازکربنیک و انرژی نیز آزاد می‌گردد. به بیان دیگر تخمیر تجزیه ناقص بعضی از متابولیت‌ها (ترکیبات آلی) به ترکیبات ساده‌تر همراه با انرژی توسط عامل تخمیری است. بعضی از گیاهان بی‌هوازی هستند یعنی در شرایط نبود O_2 می‌توانند زنده بمانند. ارگانیزم‌هایی هم هستند که در شرایط هوازی و هم بی‌هوازی رشد و نمو می‌کنند.

در چه موقعی در گیاهان تنفس بی‌هوایی اتفاق می‌افتد؟

گفت و گو

تنفس هوایی و تخمیر در واکنش‌های گلیکولیز مشترک هستند. اسید پیروویک سوبسٹرای مشترک تخمیر هاست.

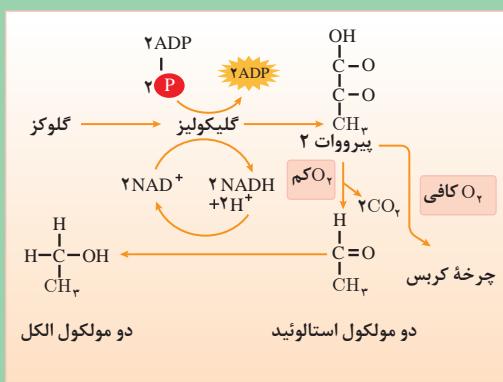
دو نوع تخمیر داریم:

۱ تخمیر الکلی: در تخمیر الکلی اسید پیروویک به کمک آنزیم پیرووات دکربوکسیلаз تبدیل به استالدئید می‌شود. استالدئید به وسیله آنزیم الکل دهیدروژناز تبدیل به اتانول می‌شود (شکل ۲۳).

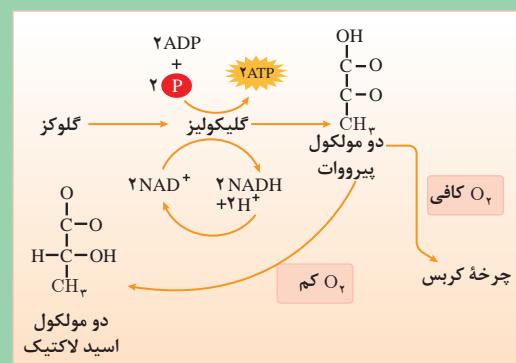
۲ تخمیر اسیدی: در تخمیر اسید لاكتیک، اسید پیروویک به اسید لاكتیک تبدیل می‌شود (شکل ۲۴).

تجزیه گلوکز در واکنش‌های تخمیری ناقص بوده از آن فقط مولکول ATP حاصل می‌شود در حالی که در فرایند تنفس تجزیه گلوکز به‌طور کامل صورت گرفته، ۳۶ مولکول ATP از آن تولید می‌شود (شکل ۲۴).

شکل ۲۳

شکل ۲۴

بیشترین اندید

پژوهش

چه موجوداتی در تخمیر مواد غذایی نقش دارند؟ نقش آنها را در تهیه مواد غذایی جستجو کنید.

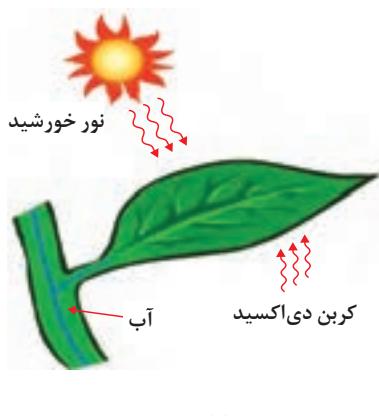

اثر عوامل درونی و برونی بر فتوسنتز و تنفس

۱ اثر عوامل درونی بر فتوسنتز و تنفس: میزان فتوسنتز و تنفس در کل گیاه بسته به عوامل درونی شامل نوع گیاه، سن، وضعیت متابولیکی، زاویه برگ‌ها، شکل برگ‌ها و... دارد.

۲ عوامل مؤثر برونی (محیطی) بر فتوسنتز و تنفس

آب: آب یکی از مواد اولیه برای انجام فتوسنتز است و بدون وجود آن، فتوسنتز هرگز صورت نمی‌گیرد. بیش از ۹۹ درصد آب جذب شده توسط گیاه صرف تعرق و سایر اعمال بیوشیمیایی گیاه شده و کمتر از یک درصد در فرایند فتوسنتز به کار می‌رود و نقش اساسی در آن دارد. اثر اصلی آب در فتوسنتز بر باز و بسته شدن روزنه‌های روزنده است. با کاهش آب به گیاه، حالت پژمردگی دست می‌دهد و روزندهای گیاه بسته می‌شود. بسته شدن روزندهای باعث کاهش غلظت CO_2 در داخل برگ و کاهش شدید فتوسنتز می‌شود. بنابراین اثر آب بیشتر یک اثر غیرمستقیم است. افزایش رطوبت بهویشه در دانه‌ها، عامل بسیار مهمی در افزایش تنفس و در افزایش فعالیت‌های گیاه است.

شکل ۲۵

گفت و گو

آیا نیاز آبی گیاهان زراعی در مراحل مختلف رشد، یکسان است؟ آیا یکی از دلایل تفاوت می‌تواند میزان فتوسنتز گیاه در آن مرحله رشد باشد؟

نور

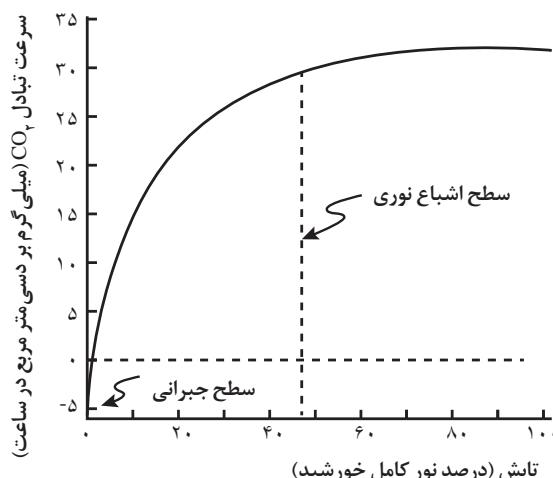
نور خورشید منبع اصلی انرژی گرمایی در کره زمین می‌باشد به‌طوری که بیش از ۹۹ درصد از کل انرژی دنیا از نور خورشید تأمین می‌گردد. عواملی مانند عرض جغرافیایی، فصل، اثر خشکی‌ها و آب‌ها، احتمالی زمین و انحراف محور گردش، ضخامت اتمسفر، ذرات معلق در اتمسفر، پستی و بلندی سطح زمین بر روی میزان انرژی تابشی دریافت شده از خورشید تأثیرگذار می‌باشند. انرژی نورانی خورشید، سرعت فتوسنتز و تنفس و سایر پدیده‌های حیاتی را در گیاهان تحت تأثیر قرار می‌دهد. نور خورشید یکی از مهم‌ترین عوامل محیطی مؤثر بر فتوسنتز در گیاهان است. گیاهان، جلبک‌ها و بعضی باکتری‌ها حدود یک درصد از انرژی نور خورشید را که به زمین می‌رسد، به دام می‌اندازند و آن را در فرایند فتوسنتز به انرژی شیمیایی تبدیل می‌کنند.

در کشور ما کاشت گیاهان زراعی در شیب‌های دامنه‌های جنوبی عملکرد بیشتری دارند یا شیب‌های دامنه شمالی؟ چرا؟

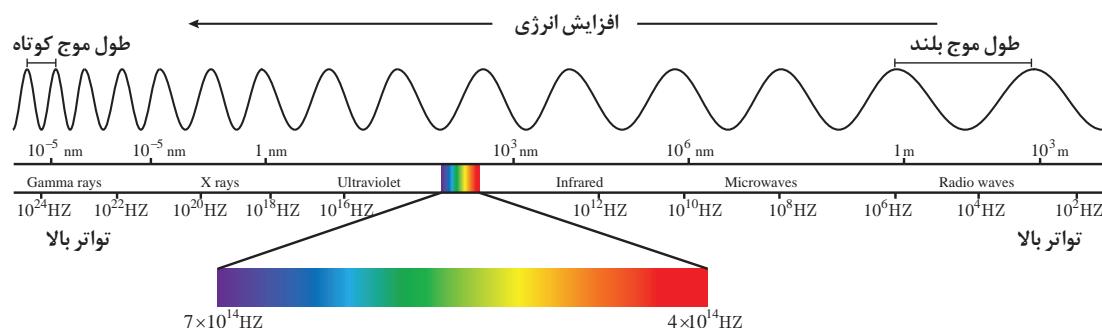
خصوصیات نور

(الف) شدت نور: شدت نور مقدار نور تابیده شده در واحد سطح زمین می‌باشد و در حقیقت کمیت نور را بیان می‌کند و مهم‌ترین عامل مؤثر بر فتوسنتز است. میزان تشعشع خورشیدی در مناطق گرمسیری نسبت به نواحی معتدل بیشتر است به همین علت این مناطق تولید بالاتری دارند. به طور کلی سرعت فتوسنتز با افزایش شدت نور، تا حدی که همه رنگیزه‌ها مورد استفاده قرار گیرند، زیاد می‌شود اما این افزایش محدودیت نیز دارد؛ زیرا رنگیزه‌ها در این حالت نمی‌توانند نور بیشتری جذب کنند و در این حالت فتوسنتز به نقطه اشباع خود می‌رسد. در شدت‌های نور کم یک رابطه خطی بین شدت نور و سرعت فتوسنتز (در تک برگ) وجود دارد. شدت نوری که در آن، میزان فتوسنتز CO_2 (جب شده) با میزان تنفس (CO_2 دفع شده) برابر باشد، نقطه جبرانی گفته می‌شود. در شدت‌های پایین‌تر از نقطه جبرانی میزان تنفس از فتوسنتز بیشتر می‌شود و گیاه با گرسنگی روبرو خواهد شد. باید توجه شود که اگرچه گونه‌های C_4 اغلب اشباع نوری نمی‌شوند و در سطوح نوری بالا خیلی بهتر از گونه‌های C_3 عمل می‌کنند؛ نقطه جبران نوری در گیاهان C_4 بالاتر از گیاهان C_3 است. با افزایش شدت نور میزان فتوسنتز به صورت خطی افزایش می‌یابد ولی در نهایت به جایی می‌رسد که با افزایش شدت نور دیگر فتوسنتز افزایش نمی‌یابد، به این نقطه، اشباع نوری گفته می‌شود. نقطه اشباع نوری در گیاهان C_4 پایین‌تر از گیاهان C_3 است. در واقع گیاهان C_4 در شدت نورهای طبیعی حتی با شدت‌های بالا به اشباع نوری نمی‌رسند. در کل، گیاهان C_4 در شدت نورهای بالا عملکرد بهتری از گیاهان C_3 دارند ولی گیاهان C_3 در شدت نورهای پایین‌تر عملکرد بهتری دارند.

(ب) کیفیت نور: نور خورشید دارای طیفی بین ۱۰۰/۰۰۰-۱۰۰ نانومتر (اشعه کیهانی و گاما) تا ۴۳۵ نانومتر (امواج رادیوئی) می‌باشد. گیاهان طیف مرئی نور (۴۰۰-۷۰۰ نانومتر) به ویژه طیف آبی (۴۰۰ نانومتر) و قرمز (۶۶۰ نانومتر) را به شدت جذب می‌کنند و این طیف بیشترین تأثیر را بر فتوسنتز دارد به همین دلیل به آن تشعشع فعال فتوسنتزی (PAR) گویند. طول موج‌های ۴۰۰-۲۸۰ نانومتر را فرابنفش (UV) گویند که درصد نور رسیده به زمین را شامل می‌شود. این طیف نور نقشی در فتوسنتز نداشته و اثرات مخرب بر گیاهان دارد. طول موج‌های فرابنفش (UV) تا حدود زیادی توسط لایه ازن اتمسفر جذب می‌شود. طول موج‌های بیشتر از ۷۰۰ نانومتر، طیف مادون قرمز (FR) را شامل می‌شود که در واکنش‌های فتوشیمیایی

تأثیری ندارد و سبب گرم شدن گیاه و افزایش تعرق می‌شود. همچنین دارای اثرات اندام‌زایی (فتومورفوزنر^۱) می‌باشد. طیف مادون قرمز در حدود ۵۰ درصد از کل تشعشع خورشیدی را شامل می‌شود.

مدت روشنایی (طول روز)

مدت روشنایی به دلیل وجود فتوپریودیسم در گیاهان زراعی از اهمیت خاص برخوردار است. در حقیقت اثر فتوپریودیسم، یعنی تأثیر طول نسبی دوره‌های روشنایی و تاریکی روزانه بر مراحل رشد و نمو رویشی و زایشی گیاهان می‌باشد. طول روز، زمان بین طلوع تا غروب خورشید است که عواملی مانند فصل سال و عرض جغرافیایی آن را تغییر می‌دهند. در استوا طول روز در تمام فصول سال ثابت و ۱۲/۱ ساعت بوده و در این منطقه کمترین تغییرات فتوپریود دیده می‌شود. گیاهان بر مبنای نیاز به طول روز برای گل آغازی به سه دسته گیاهان روز بلند، روز کوتاه و روز خنثی تقسیم می‌شوند.

فعالیت

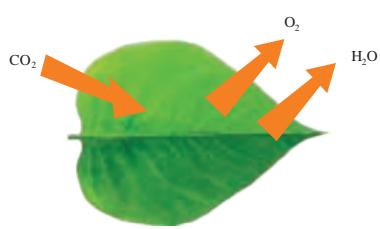
بعضی گیاهان در نور کم رشد می‌کنند، اما بعضی دیگر از آنها به نور شدید نیاز دارند، به نظر شما کدام یک C_4 و C_3 هستند؟ چرا؟

در منطقه خود گیاهان روز بلند، روز کوتاه و روز خنثی را تقسیم‌بندی کنید؟

دی‌اکسیدکربن (CO_2)

به طور معمول، کربن دی‌اکسید حدود ۵۰/۰ درصد از هواکره زمین را می‌پوشاند. (هوای شامل حدود ۲۱٪ اکسیژن و ۷۸٪ درصد نیتروژن است). اگرچه غلظت دی‌اکسیدکربن کم می‌باشد ولیکن کم می‌باشد و لیکن ۸۵ تا ۹۲٪ وزن خشک

گیاه از دی‌اکسیدکربن جذب شده در عمل فتوسنتز تشکیل شده است. دی‌اکسیدکربن یکی از مواد خام اصلی فتوسنتز است و بین غلظت دی‌اکسیدکربن و فتوسنتز یک رابطه مستقیم وجود دارد. مقدار دی‌اکسیدکربن قبل از انقلاب صنعتی در حدود ۲۶۰ تا ۲۹۰ قسمت در میلیون (ppm) بوده است و در اثر افزایش سوخت‌های فسیلی میزان آن افزایش یافته و هم اکنون در حدود

۱- کلیه مراحل رشد گیاه از جوانه‌زن تا گل دهی را که تحت تأثیر نور قرار می‌گیرد اصطلاحاً فتومورفوزنر گویند.

ppm ۳۴۰ می باشد و پیش بینی می شود تا سال ۲۰۲۵ میلادی به حدود ۷۰۰ ppm برسد. کاهش غلظت دی اکسید کربن سبب کاهش فتوسنتر می شود. به غلظتی از دی اکسید کربن که میزان فتوسنتر و تنفس مساوی است اصطلاحاً نقطه جبران دی اکسید کربن گویند. یکی از مهم ترین عوامل مؤثر در میزان و شدت فتوسنتر، مقدار گاز کربن دی اکسید است. هرچه میزان دی اکسید کربن هوا افزایش یابد، شدت فتوسنتر نیز افزایش می یابد.

پژوهش

تأثیر افزایش غلظت کربن دی اکسید بر فتوسنتر در گیاهان C_3 و C_4 چگونه است؟

فکر کنید

به نظر شما تأثیر باد با توجه میزان کربن دی اکسید هوا، بر فتوسنتر چگونه است؟

درجه حرارت

به میزان شدت انرژی گرمایی، درجه حرارت گفته می شود. منبع اصلی حرارت در زمین، نور خورشید است ولی سوخت های فسیلی و تنفس موجودات نیز در دمای زمین نقش دارند. رشد و نمو گونه های مختلف گیاهی از درجه حرارت های متفاوتی تأثیر پذیر است. برخی از گونه های گیاهی می توانند در شرایط دمایی خیلی پایین یا خیلی بالا رشد کنند برای نمونه چاودار زمستانه برای رشد و نمو به درجه حرارت پایین نیاز دارد و می توانند در برابر یخ بندان مقاومت کند. در حالی که محصولات گرمیسری مانند نیشکر و ذرت، نیاز به دمای زیاد دارند. بیشتر گیاهان مناطق معتدل (گیاهان C_3) در دمای ۱۵-۲۲ درجه سلسیوس و گیاهان گرمیسری (گیاهان C_4) در دمای بالاتر از ۲۲ درجه سلسیوس بهترین رشد و نمو را انجام می دهند. هر جامعه گیاهی برای رشد و نمو به درجه حرارت های حداقل، مطلوب و حداکثر خودی نیاز دارد که به آنها دماهای اصلی گفته می شود.

برای انجام عمل فتوسنتر، آنزیم های متعددی فعالیت می کنند که سرعت آن را تا حد زیادی افزایش می دهند. کاهش دما تا ۱۵ درجه سلسیوس، سبب می شود سرعت واکنش های آنزیمی درون سلول ها کاهش یابد و در نتیجه، فتوسنتر آهسته تر صورت گیرد. در دماهای بالاتر از ۳۵ درجه سلسیوس نیز سرعت فتوسنتر کاهش می یابد، زیرا آنزیم ها در این دما، ساختار سه بعدی خود را از دست داده و آسیب می بینند. در دمای ۳۵ درجه سلسیوس، شدت فتوسنتر به بیشترین اندازه می رسد. تنفس نوری هم با درجه حرارت افزایش می یابد زیرا تنفس نوری نیز یک واکنش است که تحت تأثیر آنزیم ها کنترل می شود به همین دلیل میزان فتوسنتر در گونه های سه کربنی نسبت به گونه های چهار کربنی در دماهای بالا کمتر است. فرایند تنفس به شدت، تحت تأثیر دمای محیط است، زیرا در مراحل مختلف تجزیه قند، آنزیم هایی دست اندر کارند و واکنش های شیمیایی متعددی انجام می شود که همگی تحت تأثیر دمای محیط قرار دارند. سرعت تنفس هم با افزایش درجه حرارت زیاد خواهد شد.

مواد غذایی گیاه

عامل اصلی که بر شدت پیری اثر می‌گذارد وضعیت عناصر معدنی برگ است. وجود عناصر غذایی به میزان کافی سبب بهبود رشد برگ‌های پیر و جوان می‌شوند. با وجود این، عناصر محدود ترجیحاً بین برگ‌های جوان توزیع می‌گردد بنابراین، شدت فتوسنتز در برگ‌های پیر کاهش می‌یابد. سایر عناصر غذایی که تحرک کمتری در گیاه دارند از قبیل کلسیم و آهن می‌توانند فتوسنتز برگ‌های جوان تر را کاهش دهند؛ کاهش میزان عناصر غذایی به طور عمده به علت تأثیر روی سیستم فتوسنتزی آن را کاهش می‌دهد؛ به عنوان مثال کلروفیل دارای ازت و منیزیم است. اگر این عناصر به مقدار کافی موجود نباشند ممکن است کلروفیل تشکیل نشود. مولکول اولیه لازم برای ساختن کلروفیل، آهن می‌باشد و در صورت عدم وجود آهن کلروفیل تشکیل نمی‌گردد.

با وجود این در شرایط کمبود و یا پیری برگ‌های دیگر، عناصر غذایی به برگ‌های جوان منتقل می‌شوند. بنابراین شدت فتوسنتز در برگ‌های پیر کاهش می‌یابد. در گیاهان رشد محدود برگ‌های پایینی ساقه به دلیل سایه‌اندازی برگ‌های بالایی و تنفس بیشتر آنها دچار پیری زودرس می‌شوند و مواد غذایی متحرک در این نوع برگ‌ها به برگ‌های جوان منتقل می‌گردند. در شرایط کمبود عناصر غذایی غیرمتحرک برگ‌های جوان زودتر از برگ‌های پیر تحت تأثیر قرار می‌گیرند. پیری برگ‌ها زمانی اتفاق می‌افتد که تنفس از فتوسنتز بیشتر باشد و وزن برگ‌ها به جای افزایش کاهش یابد. برخی از عناصر مانند آهن، منیزیم و نیتروژن به طور مستقیم در ساختمان مولکول کلروفیل به کار رفته‌اند و کمبود آنها سبب تشکیل نشدن کلروفیل و زردی برگ‌ها می‌شود.

گفت و گو

با توجه به مطالب بالا نقش کودها در تغذیه گیاهان را چطور ارزیابی می‌کنید؟ کدام‌یک بر فرایند فتوسنتز تأثیر بیشتری دارند؟ چرا؟

جدول ارزشیابی پودمان					
نمره	استاندارد (شاخص‌ها، داوری، نمره‌دهی)	نتایج	استاندارد عملکرد (کیفیت)	تکالیف عملکردی (شاپیستگی‌ها)	عنوان پودمان فصل
۳	معرفی اجزای سلول گیاهی و بیان وظیفه آنها، تحلیل ساختمان برگ و نقش آنها در فتوسنتز، تحلیل چگونگی واکنش‌های روشنایی فتوسنتز، تحلیل واکنش‌های تاریکی فتوسنتز، تحلیل تفاوت چرخه تبدیل کربن‌دی‌اکسید به قند در گیاهان C _۲ و C _۴ ، تحلیل و تفسیر تفاوت انواع تنفس سلولی (هوازی و بی‌هوازی)، تحلیل مراحل تنفس هوازی و بی‌هوازی، تحلیل عوامل مؤثر بر فتوسنتز و تنفس در گیاهان	بالاتر از حد انتظار		تحلیل فتوسنتز گیاهان	
۲	معرفی اجزای سلول گیاهی و بیان وظیفه آنها، تحلیل ساختمان برگ و نقش آنها در فتوسنتز، تحلیل چگونگی واکنش‌های روشنایی فتوسنتز، تحلیل واکنش‌های تاریکی فتوسنتز، تحلیل و تفسیر تفاوت انواع تنفس سلولی (هوازی و بی‌هوازی)، تحلیل عوامل مؤثر بر فتوسنتز و تنفس در گیاهان	در حد انتظار	تشخیص اجزای سلول گیاهی، چگونگی فتوسنتز و تنفس در گیاهان و عوامل مؤثر بر آنها را تحلیل نماید.		فتوسنتز و تنفس گیاهان
۱	ناتوانی در معرفی اجزای سلول گیاهی یا ناتوانی در معرفی اجزای تشکیل‌دهنده برگ و تحلیل نقش آنها یا ناتوانی در تحلیل و تفسیر انواع تنفس سلولی یا ناتوانی در تحلیل عوامل مؤثر بر فتوسنتز و تنفس در گیاهان	پایین‌تر از حد انتظار		تحلیل تنفس گیاهان	
نمره مستمر از ۵					
نمره شاپیستگی پودمان از ۳					
نمره پودمان از ۲۰					